

ئاماده كردنى:

بۆكان، پاساژى عهباسى ☎ ٦٢٤٣٤٢٥

محهمهد ئهمين شاسه نهه: ٦٢٢١٣٤٠

عهلى جهوشه نى: ٦٢٤٢٩٢١

PDF4Kurd

لہنگی نونہ

سہید قادر ہدایہ تی

پېښور ته بگوتري هه ر کام له فەسلە کانی ئەم نۆڤايتە، توانيوپانه کورته چير وکيکی سەر به خۆ بن .

... من يم له جياتى نه وانهى چاوه رين چيروكه كه دهست يې بكات،
هر له يه كه م وشه وه، وشيار و قوت و وريا هوشم پيوهى ده بيت.
چونكه چيروك هميشه ده پيه وى به سهر يه كدا بكه وى و بارستى
خوى زور بكات.
وه ك نه و جوړه به فراهى هميشه له نيوه شه وى كى زستاندا خه وى
خه لكى وا قورس ده كات كه س ناچى بو ناوده ست و كه س هه لئاستى
بو ناو خوار دنه وه و هموو خرب بوى ده خه ون.
به يانى كاتيك په رده لاده درى هموو سهر يان سوور ده مينى و سويند ده خون تا
سه عات دوازه دى نيوه شه و ناگان لى بووه هيچ نه بار يوه.
ناچار له ماوهى روژدا دنكه دنكه به فراه كان دهور ده كه نه وه. . .
» نه و زه مان كه به فر زور دهبارى مه نوزوم نه و دمه، جگه له سهر لقى چنار هيچ
داريك نه يده توانى سهر هه لئى. . .
نه و دم كه به فر نه و نه دى روو نه ددها به مندا لى كوته لى لى ساز بكن. . .
نه و دم هر كه س خليسكىنى نه زانيبايه به رى نه ده چوو. . .
نه و دم هموو خه لكى مه جوور بوون به هر جوړيك بيت خويان له گه ل زستان
رايستن. . .

ہم وہ کہس تہانہ ت کہ یخودا و ریش سببہ کانیش گیرفائیکہ تایہ تیان ہہ بوو . . .

« من لیرہ وہ بہرہ و ئہو گیرفانہ لا دە دەم .

بۆ ئہو ہی ریشم لی تیک نہ چۆ و راست بگہریشمہ وہ ئیرہ، نیشانہ یہ کئ لہ جینی خۆم دادہ نیم .

ئہو گیرفانہ ہەرچہ ندہ تاریک و بی سہرہ بہر و پینچہ لاپوچ بیست و منیش ہەر چہ ندہ زۆرم بی بجی و تہ قہل و پیچ و پەناکانی گیرم بی بدن، تہ نیا دوو نوختہ لہ سہر یہ کئ دادہ نیم و دە چمہ نیویہ وہ :

بستیک پاناییہ تی و بست و نیویکیش دریشایی، ئہو ندہ ی حہول دە دەم ناتوانم برۆمہ ژووری .

ہەرچہ ندی خۆم باریک دە کہ مہ وہ و خۆم و نیک دینم بہ ہیچ باریک و بہ ہیچ جۆریک ناتوانم بچمہ نیوی، ناچار ہلدہ ستمہ وہ .

چاوم بہو دوو نوختہ یہ دە کہوئی کہ بہ ہیوای ئہوہ دامنا بوون ہہ موو پیچ و پەناکانی ئہو گیرفانہ بگہریشم و دوا ی گہرانیکی زۆر و لانی کہم دوا ی ماوہ یہ کی دیکہ بیسمہ وہ سہریان .

ئہو دوو نوختہ یہ ی بہ ہیوای ئہوہ دامنا بوون و ہختی ہاتہ وہ دہری بیسمہ وہ سہریان و بگہریمہ وہ چۆن و بہ چ چہر مہ سہری و تہ قہل لایہ کئ چومہ تہ ژووری؟ دوا ی ہیندیک رویشتن چی بوہ و چۆن بوہ و ہۆم زانیوہ چییہ؟ چۆن چہ قۆم لہ گیرفان دہرہینا و بہرہ نگاری بووم؟ ئہ گہر بارہ شم پیندا کردوہ سہر نجم داوہ چی بوہ، دوا ی چۆن ہہ ستاوم و دریشم بہ گہرانہ کہم داوہ؟ دوا ی رویشتنیکی زۆر لہ پیر شوینہ کہ چۆن وا باریک بۆتہ وہ و چۆن مہ جبوور بووم بہ زگہ خشکی بۆی برۆم؟ چۆن لہ پردا ہہراو بۆتہ وہ و ہہ ستاوم و دەستم بہ میچہ کہوہ گرتوہ؟

ئہو دوو نوختہ یہ ی بہ تہمای ئہوہ دامنا بوون دوا ی ہاتہ وہ دہریشم، مہ جبوور م بگہریمہ وہ .

نهو دوو نوخته‌یه‌ی به هیوا بووم دواى هاتنه ده‌رئ له بهر ده‌مى خو‌میان دانیم و
یه کس سه‌عاتی ته‌واو باسی به‌سه‌ر هاتی گه‌رانه‌که‌م بگنیرمه‌وه.

نېستا هه‌ر له جینگای خو‌مم و نه‌متوانیوه هه‌نگاوینک به‌ره‌و پېش برژم و هېچ
به‌سه‌ره‌ات و رووداوینکم بز گنیرانه‌وه پی نیسه و دوو نوخته‌ی له سه‌ریه‌ک

داندراویش له بهر ده‌مدا ده‌بینم :

له داخان نوخته‌که‌ی سه‌ره‌وه هه‌لده‌گرم و هه‌تا ده‌ست ده‌گرئ فرئی ده‌ده‌م.

«با» ده‌یا ده‌یا ده‌یا . . . چهنده‌ش‌قام و کووچه‌ و مال تیده‌په‌رینئ هه‌تا
له کووچه‌یه‌ک بایه‌که هیاش ده‌بیتنه‌وه و به شووشه‌ی په‌نجیره‌یه‌کدا ده‌درئ.
شووشه‌که چرکه‌یه‌کی لی دئ.

مندالیک له ژووره‌که‌دا خه‌ریکی نووسینی بابه‌تینکی نینشای مه‌دره‌سه‌یه، به‌و
چرکه‌یه هه‌لده‌به‌زیتنه‌وه.

قه‌له‌مه‌که‌ی له سه‌ر ده‌فته‌ره‌که‌ی داده‌نئ و ده‌چیتنه‌ به‌ر په‌نجیره‌که‌:

جگه‌ له لایلو‌نیک - «با» له سه‌وشه‌که‌دا ده‌یه‌نئ و ده‌یا - هېچ شتینکی وا نابینئ.
ده‌گه‌ریتنه‌وه سه‌ر نینشاکه‌ی. قه‌له‌مه‌که‌ی ده‌ست ده‌داتئ و ده‌ست ده‌کاته‌وه به
نووسین.

به‌لام نه‌وه‌نده‌ی جه‌ول ده‌دا ناتوانئ یه‌ک وشه‌ی دیکه‌ی بی زیاد بکات. نوخته‌یه‌ک
داده‌نئ و هه‌ر له‌ویندا کۆتایی به‌ نینشاکه‌ی دینئ.

دواى فریاندانی یه‌کیک له‌و نوختانه‌ی له سه‌ر یه‌کم دانابوون، زوو په‌شیمان
ده‌مه‌وه: بۆچی نه‌و نوخته‌یه‌م فرئی دا؟

چونکه‌ هه‌تا دوو نوخته‌ی له سه‌ر یه‌ک هه‌بئ، شتیکیش هه‌یه بۆ گوتن، مه‌ودا هه‌یه
بۆ قسه‌ و باس و ده‌ره‌تان هه‌یه بۆ رویشتن. به‌لام نه‌لعان نه‌و نوخته‌یه‌ی ماوه‌ته‌وه

ناچارم ده‌کات بچمه‌وه سه‌ره‌تای خه‌ت.

د لاسه لاتی نوڅته

ئەو دەم ئەو گیرفانە تاییەتی ھەلگرتنی دوو داری چکۆلە و لایلۆنیک بوو. ھەلبەت بەسن و سفەتی چکۆلە بۆ ئەو دوو دارە زۆر باش نییە. بە گۆتەپەکی دیکە مەبەست لە دوو داری چکۆلە دوو چیلکە نییە، بە لکۆو دوو داری رەختە و قایمە کە تەنیا لە باری درێژاییەوه قوڵە و چکۆلە بن، نە کە زۆر قوڵەش بن بە لکۆ درێژاییە کەیان بەستیک بیت.

ھاوینان لە گەڵ داخستنی رزق و ئەزراقی زستانی داری باش وە کە دارگۆتێز و بە لالووکیان دەتاشی و لە ئاو و رۆنیان دەگرتن و دوای ماوەیە کە بە درێژیایی بەستیک و ئەستوورایی نزیککی دە سانی مێر دەیان پڕین.

بۆ ئەو هی ھەر کەس داری تاییەتی خۆی ھەبێ ھەرکەس بە بەستی خۆی دەبیسۆا. دایان دەنان بۆ زستان. زستان بۆ ئەو هی ھەمیشە حازر و لە بەر دەستدا بن دەیان خستنە ئێو ئەو گیرفانە تاییەتەو ھ.

ھەر شویتیک بەسەتەلە کە و ئەستەم بایە - کە زۆر بەی شویتەکان و ھەما بوون - دوو دارە کەیان لە گیرفانیان دەردیتنا، ھیتواش لە سەر لایلۆنە کە دادەنیشتن، تۆزیک خۆیان بەرەو پشت دەخست و لاقیان بەرەو ھەوا رادەگرت، دارەکانیان لە سەھۆل و بەفرەکان گیر دەکرد و خۆیان بەرەو پێش رادەدا، لە ھەر جینگایە کە پێیان خۆش بوایە لاقیان دادەدا و بە یارمەتی دارەکانی دەستیان خۆیان دەگیرساندەو ھ.

لەو لاق بەرەو ھەوا راگرتنەدا، خەلک زۆر شتیان لە گیرفان دادەکەوت. ھەر شتیکیش داکەوتبایە، تازە دیتنەو ھی زۆر چەتوون بوو.

بە بروای زۆر بەی خەلکی ئەو دەم ئەو ھەوا خرابترین لایەنی ئەو کارە بوو چونکە زۆر بەی ئەوانی مەجبور کردبوو دوای ون کردنی چەند شت و نەدیتنەو ھیان، گیرفانەکانیان بەستن ئەو ھیان زۆر لە لا دزیو بوو.

گه‌ران به شوین شتیکی ون بوودا کارنکی خوږایی بوو. یان شوینه که نده‌بیندراوه یان له رینوه بارند دایده‌پوښی یان به لاقی به کی دیکه‌وه دهرژیشته و هیئنده‌ی دیکه‌ش ون ده‌بوو.

به‌هاریش یان ناو له گهل خوی ده‌پیرد یان له نینو خاک و خوږ و قوږ و لیتهدا ون ده‌بوو، دهرزا، یان خه‌لکی دیکه‌هه‌لیان ده‌گرته‌وه.

نه‌و دم دانده‌وه، یان نهدانه‌وه‌ی شته دوزراوه‌کان پیئوه‌ندی به‌وه‌وه هه‌بوو نه‌و شته‌ی ده‌دیتراوه، چ هه‌ستی‌ک له‌و که‌سه‌ی ده‌ییئته‌وه به‌دی دیتئی.

بی‌نه‌وه‌ی که‌ستی‌ک بزانی ده‌سه‌لات یان شت به‌ری به‌کویته‌یه شته‌کان ده‌سه‌لاتیان هه‌بوو. جا نه‌و که‌سه‌ی شتی لی ون ده‌بوو خوږی‌وشانسی‌خوی شته‌که‌ی بتوانی نه‌و هه‌سته له‌ دهروونی نه‌و که‌سه‌ی ده‌ییئته‌وه به‌دی بیئئی که «خودا نه‌و شته‌ی له‌ سهر ریئی نه‌و دانده‌ناوه».

پیاوینک که‌ نه‌لعان له‌ شوینکی به‌سته‌له‌ک و نه‌سته‌م راوه‌ستاوه‌و دوو دار و لایلوئینکی له‌ گیرفانه‌ ته‌که‌یدایه و ده‌به‌هوی پروا - دوگمه‌یه‌کی [قیمه‌تی] هه‌بوو. نه‌و دوگمه‌یه‌ی نه‌ونده‌ خوږش ده‌ویست ته‌نانه‌ت متمانه‌ی به‌ مال و منداله‌که‌ی خوږی نده‌کرد له‌ مالی دایئی.

نه‌و دوگمه‌یه‌ یه‌کی‌ک له‌و شته‌قیمه‌تیانه‌ بوو که‌ له‌ هیترشی ئیران بۆ سهر هیندوستان وه‌ چنک ئیرانییه‌کان که‌وت.

: هه‌لبه‌ت ههر من نه‌وه‌ ده‌زاتم و ته‌نانه‌ت نه‌و پیاوه‌ بۆ خوږی نه‌وه‌ی نده‌دزانی:

وه‌ختی‌ک له‌شکری ئیران هیترشیان برده‌ سهر خه‌زیئنه‌ی نه‌لماس و زیتر و جه‌واهیتراتی نه‌وی و به‌ تالانیاں برد و بوو به‌ رفین رفین، یه‌کی‌ک له‌و سهر‌بازانه‌ی له‌ ناخینی گیرفانی و هه‌لگرتنی شته‌ گه‌وره‌کان زور نازا نه‌بوو ده‌ستی بۆ ههر شتی‌ک ده‌برد کوت‌وپر ده‌ستی ده‌درایه، ده‌بان رفاند و نه‌و فریای هه‌لگرتنه‌وه‌ نده‌ده‌که‌وت.

له‌ لایه‌کیشه‌وه‌ له‌ ترسان نه‌یده‌وینرا حه‌ول نه‌دا و ههر وا به‌ ده‌ستی خالی بگه‌رتنه‌وه‌. چهن‌د شتی [هیچه‌که‌ و پووجه‌که‌ی] هه‌لگرتنه‌وه‌. هه‌لبه‌ت نه‌وانه‌شی بویه‌ به‌ر که‌وت نه‌وه‌نده‌ی شتی سه‌یرتر لی بوو که‌س تماشای نه‌وانه‌ی نده‌ده‌کرد.

یە کێشک لەو شانە ئەو دوگمەییە بوو. لەو وەختەدا نەیدەزانی ئەو دوگمەییە لە لای گەرەکانی ھیند و ھەموو پادشاکانی پێشوو زۆر بایەخی ھەبوو. دواتریش ھەر نەزانی.

وەختیک لەشکر بە دەستکەوتەکانی ھێرشەووە گەرانەووە ئێران، زۆریەتی ئەو سەربازانەی توانیویان شتی زۆر بە قیەمەت بێننەووە خەڵات کران. لە نێو ئەواندا سەربازیک بانگ کرا و لێیان پرسی: «چت ھیناوەتەو؟» ئەویش بە ترس و شەرمەووە سی چوار موروو و دوگمەییەکی دەرھینا و ھەموو قاقا پێکەنین...

دوگمەکیان بۆ لە قۆلی کراسە نێزیمیەکی دا و دیسان ھەموو پێکەنینەووە...

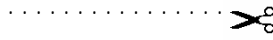
وەختیک ئەو سەربازە بوو شای ئێران شەویتک ھەتا دەست دەیگرت ئەو کراسەیی ھەوا دا. کراسەکی کەوتە نێو جۆگە لە ئاوێک. جۆگە لە ئاو بردی بردی تا کوو گەیانندیە چۆمی. تا ناخوین و شکیایی کراسەکی، ھەتا تەر بوونی دووھەمین رایەل و قوژینی، ھەر بە سەر ئاوە کەووە بوو. جار جار چەند ماسییەکی لێی نزیکی دەبوونەووە. بەرە بەرە لە گەل تەر بوونی ملیوانی کراسەکی ھیناوش ھیناوش نیشت و روژیشته خواری. لەوێوە ئیدی لە چاری من ون بوو.

خودا نەبێ کەس نازانی ئەو دوگمەییە چۆن بە قۆلی ئەو کراسەووە لە نێو ئەو چۆمەووە گەیشتۆتە دەستی ئەو پیاووەی دوو دار و لایلۆنەکی لە گێرفاندایە و مەحتەلی ئەو ھەبە ئیمە پێی بلیسین « بڕۆ ». تا کوو ئەویش لایلۆنەکی بختە ژینر خۆی و ھیناوش دانیشی، بە دوو دارە کە خۆی رادا و کەمیتک لاقی بەرەو ھەوا

راگری و راست نهو رووداوهی من دهمهوی، روو بدا. بهلام جاری بو نهو رووداوه
زور زووه.

لە بەر ئەو هی خودا نەبێ کەس نازانی ئەو دو گمە یە چۆن گەیشتۆتە دەستی ئەو
پیاو هی دوو دار و لایلۆنە کە ی پێشە، باوەر کردن یا نە کردن بەو بەشە ی پێی
دە گەین بە دەست خۆتانە .
مقەستیکک لە سەرەتا و مقەستیکیش لە کۆتایی ئەو بەشە دادەنیم تاکوو ئەوانە ی
پێیان خۆشە نە ی خویسنەو، بتوانن بپۆرتینن .

بە شیک لە بەینی دوو مەستدا

ماسیگریک :

زۆر خۆشحالم لە نینو ھەموو ماسیگری ھەکاندا ئەو دەرفەتە بە من دراوێ لە گەل
خوێنەران بدوێم. پێم وایە بەختە و ھەریسەکی زۆر گەورەییە و ریتوی بە پیرمەو
ھاتوو.

من پیاویکی دەستەیی چوار شانەیی سوور کارم. تەمەنم سی و دوو ساڵ و شەش
مانگ و ھەفدە رۆژە. راست لەو مانگەدا لە دایک بووم کە ژومارە سەد و پەنج و
دووی گۆفاری خاوەنخێزان لە لاپەرەیی ھەفتا و چواریدا نووسیوی « ئەوانەیی لەو
مانگەدا لە دایک دەبن گۆشەگیر و لە ناو خۆ دان، کەمتر سفرەیی دلێان

هه‌لده‌پۆن، پێیان خۆشه‌گرفته‌کانی خۆیان به‌دهستی خۆیان بکه‌نه‌وه، زۆر هه‌ول
ده‌دهن و سه‌باره‌ت به‌داهاتوو‌گه‌ش بیهن.»
نێوی خۆم شتیکی دیکه‌یه‌ به‌لام چونکه‌ له‌ منداڵیه‌وه‌ زگم‌اک شه‌ش قامکم هه‌یه
شتیکی دیکه‌م بێ ده‌لێن.
له‌و دنیا‌یه‌دا ئۆگرم به‌ جگه‌ره‌کێشان و راه‌ ماسیه‌وه‌ هه‌یه.
راه‌ ماسی بێجگه‌ له‌وه‌ی پوولیکیشی تێدا‌یه، سه‌رقالییه‌کی زۆر باشه‌ بۆ من.
توله‌یه‌کی قاوه‌یی هه‌میشه‌ به‌ دوامه‌وه‌یه و زۆرم خۆش ده‌وی.
ئه‌وی راست بێ له‌وه‌ پێش زۆرم رق لێی بوو. وه‌ختیک به‌ تووتکی به‌ دیاری بۆیان
هێنم بۆ ئه‌وه‌ی له‌ شه‌ردا گۆنچکه‌ی نه‌بچرێنن، سه‌وه‌ته‌یه‌کی شوولم به‌ سه‌ریدا
کرد و هه‌ردوو‌ک گۆنچکه‌م بری.
وه‌ختیک له‌ به‌ر ژان و ئێشی خۆی به‌ قرووسکه‌ قروسک له‌تی گۆنچکه
براه‌کانی خۆی خوارد له‌ خۆرا بێزم لێی هه‌ستا و له‌ به‌ر چاوم که‌وت.
تا‌کوو ئه‌و رۆژانه‌ی پێشوو مه‌ه‌للیمه‌ که‌ی ئارامی کووم، شتیریکی بۆ داناه‌وه‌ و
کاتی‌ک ئارام شتیره‌ که‌ی بۆ خویندمه‌وه‌ و دواتریش بیستم ئه‌و شتیره‌ له
گۆفاری‌کدا چاپ کراوه‌، توله‌ قه‌ندیم له‌ لا شیرین بۆه. له‌و کاته‌وه‌ ده‌یه‌لم له‌ گه‌لم
بێ بۆ چۆمی. له‌وه‌ پێش ئه‌وه‌ نده‌م رق لێی بوو خودا خودام بوو شتیکی لێ بێ و له
کۆلم بێته‌وه‌. کاتی‌ک ده‌چووم بۆ چۆمی و تۆرم له‌ ئاو ده‌خست له‌و لارا‌ په‌یدا
ده‌بوو. به‌ دینی رقم هه‌لده‌ستا و پێم وابوو تا ئه‌وم له‌ کن بێ، تۆره‌ که‌م ماسی پێوه
نابێ.
بری‌ک دوور له‌ من هه‌لده‌توتا و منیش په‌تی تۆره‌ که‌م به‌ شتی‌که‌وه‌ ده‌به‌ست و
ره‌پێی ده‌که‌وتم و هه‌لم ده‌بری.
دوای ماوه‌یه‌ک دیسان ده‌هاته‌وه‌ و له‌ دوور تماشای ده‌کردم. ده‌مزانێ چاوه‌پێشیه
له‌و ورده‌ ماسیه‌نه‌ی به‌ تۆره‌ که‌وه‌ ده‌بوون و حه‌وام ده‌دانه‌وه‌ نێو ئاوه‌ که‌ بۆی فری
ده‌م من قه‌ت ئه‌و کاره‌م نه‌ده‌کرد.

لەو رۆژەوێ خۆدا ئەو شیعەرە ی مامۆستاکی نارامی بۆ کردۆتە سەبەب و خۆشەم دەوێ، بێ ئەو تاقەتی راوم نییە و ھەرچی وردەماسی بەکی وەگیرم دەکەوێ بۆی خەوا دەدەم و ئەویش ھەر لە خەوا دەیقۆزێتەو.

جارینکیان تۆپم تێ ھاویشت و پەتەم بۆ شل کردبوو ھیتواش ھیتواش لە گەلی دەپۆیشتم. لە بێ تۆلەقەندی دەستی کرد بە وەرین. قەتەم نەدیوو ئاوا بە توندی دەستی لە عەرزەکە گیر کات و لاقی لە دەستی نزیک کاتەو و سوور سوور ھەلگەری و بوەری.

تماشای ئەوبەری چۆمیم کرد. ھیچی لێ نەبوو. راست تماشای ناوہکە دەکرد و دەوہری.

پەتی تۆرەکەم تۆزینک توندتر کرد، دیار بوو پێوہی بوو، ھیندیک کیشام زۆر قورس بوو، بەسیابی و لە سەر ھەست تەکان تەکان دەمکیشا. لە سەر ھەست بووم. دەترسام شتیکی بەزەری پێوہ بووی تۆلەقەندی ھەر دەوہری. دوو سێ جار لە ترسان ویستم لە خێر و بێتری بگەرێم و بەرەلای کەم. بەلام وەختیک نزیکم کردەوہ، دیتە ماسی بە سەر یەکدا کەوتون و لەو جارنەبە بەلێنم داوو، بە دەستی خالی نەچمەوہ بۆ مانی.

گویتەم بە وەرینی تۆلەقەندی نەبزووت. یان باشترە بلێم وەرینە سەیرەکە تۆلەقەندی ئاوا لیک داوہ: « ئەوہ لەو شانسە دەگمەنانەبە ئەو جار رووی لە دەرکی من کردوہ » تۆلەقەندی ھەر دەوہری.

وەختیک تۆرەکەم لە خۆشیان ھەلپشت، شتیکی بۆر وەدیار کەوت و ھەلبەزیمەوہ. تۆلەقەندی لێی ھاتە پێشێ و نەشی دەوێرا قەپی پێندا بکات. ئەرخەیان بووم بەو کراسە کۆنە - کە بێجگە لە دوگمە ی سەر قۆلێکی ھیچی پێوہ نەماوو - دەوہری.

وەختیک زانیم ھیچ نییە گنۆلەم کرد و فرێم دا نێو ئاوەکە. تۆلەقەندی خۆی بۆ خستە نێو چۆمی و نەبھێشت ون بێت ھینایەوہ. منیش سێ چوار وردە ماسیم بۆ خەوا دا و کراسەکەم لە دەمی نەستاندەوہ و توند خەوام داوہ نێو چۆمەکە. خۆی بۆ خستەوہ نێو ئاوەکە و لە دلی خۆمدا لە خەوادانەوہی پەشیمان بووم.

به لټنم دا نه و جار فری نهدمه وه و هه لگرم بزاتم چیه. به لام بیسش نه وهی نه و بیگاتی کراسه که له نیو چومه که دا قوم بوو. توله قهندی ماوه یه کی زور له نیو ناوه که دا هه هات و چوی بوو. هه چهندی فیروم لټدا و بانگم کرد، نه ده هاته ده ری.

له وهی که نه و کراسه م له خورا فری داوه نیو ناوه که زور په شیمان بووم. ناچار بوو خوشم به داریکی دریشه وه نیو ناوه که که وتم، به لام تازه هیچم بو نه ده کرا. توله قهندی زمانی به هاسکه هاسک دهر دینا و دهنگی وهرینه که ی له گه رووی دا چه پس ده کرد، به جوری که که به حاله حال من ده میست. . .
وه ختی که چای به من که وت به و داره دریشه وه هیچم له گه لی پی نه کراوه، و دیار بوو نه رخیان بووه تازه نایینته وه، به چوره چور هاته ده ری و له و لاوه بوی که وت.

ماسیگریکی دیکە :

دەزاتم بۆ ئەوێ کەس لێی تینک نەچی من قەت بە تۆر ماسی ناگرم ئەو « دیکە» یان بۆ من داناو. ھەرچەند ئەو « دیکە» یەم زۆر بێ خۆش نییە. چونکە من خۆم بە ماسیگر دەزاتم و خۆم بە ماسیگریکی دیکە نازاتم. رەنگە ماسیگریکی دیکە ئەو پیاو بێ وا لە سەرۆوی منەو بە تۆر راو دەکا. ئیشتیام لێ بێ دەتوانم فوویەکی لێ بکەم و ئەو « دیکە» یە لە پێش دەمی خۆم لابەم و بیمە ماسیگریک.

ئاخر من زۆر بە قەوتم. یانی ئەو ئەندە بەقەوتم دەتوانم مانگیکی رەبەق تەنیا باسی بەقەوتمی خۆمتان بۆ بگێرمەو. دەتوانم بێ ئەوێ زۆری لە خۆم بکەم تۆریکی پێرپ لە ماسی بە قەدرای سێ تۆن راکێشم.

بەلام بە داخەو لەو ماوەیە بە تۆر ماسیم دەگرت هیچ کات لە دوو سێ وردە ماسی زۆرتەر بە تۆرمەو نەبوون.

بۆیە دواى رق ھەستاینیک تۆرم لەت و پەت کرد و بە لێنم دا ھەتا ئەو چۆمە چۆم بێت و من ماسیگر، تۆری تێ نەھاوم. قەت قەت ئاوا زۆر رقم ھەلنەستاو و ئیش بە جەرگم نەگەشتوو.

ئەو کابرایە گوتم لە سەرۆوی منەو بە تۆر راو دەکا و ماسیگریکی دیکە یە، ھەمیشە تۆلە یەکی قاوی یە بە دوا یە و یەتی و جگەرە بە جگەرە دادە گێرسینی، رۆژینک خەریکی تۆر تێ ھاویشتن بووم ھەتات بۆ لام. ئەو ئەندە تۆرم تێ ھاویشت لە دوو سێ وردە ماسی زیاتری پێو نە دەبوو. ئەویش ھەر لەو شوینە ی من تۆرە کە ی لە دەست وەر گرتم و تێی ھاویشت. دواى ماوە یە ک، تۆر وا قورس بوو بە حالە حال بە دوو کەس رادە کێشرا و من پێم سەیر بوو. دواى ئەو دیسان تۆرم تێ ھاویشتەو، ھەتا ئیوارێ تاریکان ھەر تۆرم بە خالی تێ ھاویشت و بە خالی ھینامەو دەری.

ههوا تاریکان له داخان تۆرم لهت و پهت کرد و سوتندم خوارد نیدی تۆر به دهستهوه نه گرم. لهو ئیتوارییهی وا قولایم دهست داوه تی ماسیگریکی باشم لی درهاتوره و که یفم زۆر سازه.

ته نیا که میتک بهو «دیکه» یه قه لسم. نه گهر له هیتانه کایه ی من په شیمان نه یوایه تنه وه، نه وه شم ده نارده وه یۆ نه و شوینه ی لئی هاتوره. به لأم له بهر نه وه ی ده زاتم نه گهر نه و کاره بکه م له وانیه ناخریه که ی باش نه بی جاری هیچ نالیم.

لیان ده گهریم پۆل پۆل خوینهر بیته سه یرم. منیش تا کوو جوان نریک ده بنه وه قولاپ تیده هاوم و به ته کانییک قه شه ماسی دینمه ده ری، له بهر چاوی نه وان چه وای ده دم یۆ عایمان و ده یگر مه وه و ده یخه مه نیو ته لیه که مه وه.

وه ختییک به جوانی لیم نریک بوونه وه یه ک یه ک ملیان ده گرم و سه ریان له ناوه که هه لده کیشم. شوخی ده که م. مه ترسن، من زۆر شوخی بازم. نه وه نده شوخی بازم وه ختایه ک جاریکیان سیمی قولایه که م ته کانیکی توندی خوارد، وه ها

ته کانییک که ته نیا قه شه ی نیو میتری ده توانن ناوا سیمی قولایی من راپسکینن. به په له کیشامه ده ری و لهو پهری بی باوه ری و سه ر سوورماندا قوله کراسیکی پیته ببوو. تا کوو هیتامه ده ری ئاره قی شین و ره شم ده ردا. له قه راخ چۆمه که بۆی

دانیشتم، نیدی رقم هه لنه ستا و جینوم به عهرز و عایمان و خاوه ن کراسه که نه دا و جاری نیو سه عاتی ته واو ته نیا به و دو گمه یه پیکه نیم به قولی کراسه که وه ما بۆوه.

دوایش بۆ نه وه ی وه ک دروو بیده مه بهر کلکی ماسیگریکی دیکه خستمه وه نیو ناوه که و هه تا له نیو ناوه که دا نو قم بوو، به وه پیکه نیم چۆن به قولایی ماسیگریکی دیکه وه یان به تۆری ماسیگریکی دیکه وه ده بی، به ته مای نه وه ی قه شه یه، له سه ر

هه ست، هه تا هیزی ده بی ته کانی لیده دا و ده یکیشیه ده ری. به لأم وه ختایه ک ده بیینی، له داخان نازاتی چ بکا و چ بلئی. سوور هه لده گهری و کفر ده کات.
هه هه هه هه هه هه هه

ماسیگریکی دیکە ی دیکە :

راستە من ماسیگرم بەلام ئەوەندەم چیرۆک خۆیندۆتەو بەزاتم نێرە بۆ ئەو نابی نیو و شۆرەتی خۆم بلێم و جارێ سەعاتیک بە شاخ و بالی خۆمدا ھەلبلێم. بلێم لە فلان جینگا لە دایک بووم و فلان سال ھاتوو مە دنیاوە و بەو جۆرە وەختی نێرە بە زۆر شتی زیادیسەو بەگرم. من باوەرم بە چروپر گوتن ھەیسە و خوشیم لە درێژاداری نایا. بۆیە پێم دەلێن ماسیگریکی دیکە ی دیکە.

دەزاتم لێرەدا چی پێویستە و چی نابی بگوتری.

دەزاتم جگە لەو شانە ی بۆتان دەگێرمەو ھەر شتیکی دیکە بلێم زیادیسە و بە کاری ئەو نایا نێو گۆیی بۆ راگرن.

توانایی ئەو شەم ھەیسە لە خۆو بەسەرھاتە کە لە بەر یە ک بەکیشمەو، بێ ئەو ی بلێم بچری ھەر کیشی دەم و کیشی دەم. بەلام وەختایە ک دەزاتم لە سەرەتای ئەم بەشە مقەستییک و لە کۆتایە کەشی مقەستییک داندراو و خۆینەر دەتوانی ھەموو، یان ھیندییک لە قسە کانی من بقرتینی و تووریان ھەلدا، لە خۆو مەجیوور نیم زاری خۆم شل کەم و بە دەستی خۆم بێ حورمەتی بە قسە کانی خۆم بکەم.

ناحەقیان نەبوو ئەوانە ی گوتیان «کەمیش زۆرە».

نه و هاواره يان کاتيکک لي ههستا، ده يانديت سهري وشه کاتيان کوزگا کوزگا
ده که و نته به يني دوو ده مي مقهسته وه.

منيش بز بهر گري له بي حورمه تي و کوزراني به لي شاري قسه کام وه هايان
ده نو وسه وه، مليان نه وه نده نه ستور بيست، بتوانن خويان له بهرام بهري هه زاران
مقهستدا راگرن :

« نه من ماسيگريکي دیکه ي دیکه م. جاريکيان نيو زگي ماسييه کم ده ردينا.
شتيکم وه بهر ده ست هات. بو نانيک له دلي دام، دوو و گه وه ره. کاتيک
شوتمه وه دوگمه يه کا بوو.

ته وای و تاتم گيرا هيچ که س تمه نيکي پي نه دام. له مائي له سه ر تاقه يه کم
دانابوو. مندانه کان ده ستيان دابوو يه .

يه کيان بردبووي خستبوويه ژير زماي و شير و خه تي پيوه کردبوو. وه ختيکا
هينده ي له هاوا له کاني بردبووه و رووتی کردبوون، به شوخي گوتبووي جگي
گورگم پييه. له گه لي به شه ر هاتبوون و ده ستيان له تينتينوکهي نابوو.
نه ويش ناچار دوگمه که ي ده ردايو ده ري. يه کيک له و مندانه ده ستی ده داتي و
هه لديته وه بو مائي.»

.....

تیمہ لیترہ وہ ای دادہ نیتین نہ و مندالہی لہ ناخرہ وہ دو گمہ کہ ہلڈہ گری و
ہلڈیتہ وہ بز مالی، کوری نہ و پیاوہ یہ لہ جینگا بہ ستہ لہ کڈ و نہ ستہ مہ کہ
راوہ ستاوہ و دوو دار و لایلو نینکی لہ گیرفاندا یہ و مہ حتہ لہ پیی بلین « پرز ».

ټولنه گان دره که ونه خوارې

گوټی «برو» به پیاوټک که نړیکی هفتا سال ته مه نیه تی و ریشی وه که چوری شیر وایه و گوجانه کهی دهستی وه پستی زور کهس که وتووه، زور ناسان نیه. پیاوټک که وه ختایه که له پهستا و بی وچان مزی له جگه ره کهی ددها و نه وندهی دوو که له ده وروربه ری خوی کز ده کرده وه، شین و رهش هه لگه رانی سهر و چاوی نه ده بیدرا، هه مرو ده یانزانی له و کاته دا نابی بیدویسن. پیاوټک که دهست راداشتن و برو هه لته کاندینکی بریه و حوکمینک بوو.

راوهستان له دواى وها پياوینک و گوتنى «برؤ» به كه سينك كه كه ي خوداى ناوچه يه كه و شهړ و كيشه و ناكوكى و دوژمنايه تى ئه و ناوچه يه به و نه بى ناكوژينه وه، هميشه له نيو بڑى كردن و سولج و سه لاحت دايه، قه تل و كوشت و كوشتار ده پرينيته وه و قسه ي وه كه نايه ت برشتى هه يه، زور چه توونه و له وان هه يه كارى من نه بى.

پياوینك كه ژن و پياو و گه و ره و بچووك شه رميان لى ده كرد. له هه ر مه جلسينك دانيشتابه نه حه دى خودا وستى نه ده كرد و ته نانه ت ريش سپيه كانيش له و تاغيدا به چو كه وه داده نيشتن.

جاريگان كاپرايه كه له قسه يدا قسه ي كرده وه و جوايه جهنگى كرد، ته و اوى خه لكى يه كه ده ست له زه بنى خو ياندا تف و نه حله تيان كرد، ورد و درشت شه ش مانگى ره به ق، هيچ كه س قسه ي له گه ل نه كرد. ده چوه هه ر جيگايه كه له رينو چوليان ده كرد، رووى ده كرده هه ر كه سينك رووى لى و ه رده گيترا، له تاخريدا مه جبوور بوو بارگه و بنه ي تيك بنى و له و ناوچه يه كوچ بكات و بو ئه به د ئه وى به جى يىلى.

چيرؤ كه هه لگرته وه له پياوینك كه قه ت نه يده هيشت عه كسى بكيشن، هميشه بو خوى سه ر و ردينى خوى چاكه ده كرد و نه يده هيشت مقه ستى كه س له مووى سه رى بدرى و كه س ده ستى و ه پشت سه رى بكه رى هه ر وا به زار خو شه. پياوینك كه كه س نه يده توانى چاو له چاوى ببرى و تماشاي هه ر كه سى ده كرد مه جبوور بوو چاوى داخات.

قاقاي نه ده كيشا و كه سينكى زيندو و نه بوو بلنى من فلانه كات و له فلانه جيگا ددانيم ديتووه. هميشه بز هه كى له سه ر ليو بوو و ته نيا به زه رده خه نه يه كى ئه و مه جلس ده گه شاوه.

راوهستان له دواى وها پياوینك له جيگايه كى خليسك و ئه ستم، ده نك هه لسان و گوتنى وشه ي فه رمانى «برؤ» هه ر وا به ده م خو شه.

هر کات ده چوره شویننیک به حال سلارنیکي ده کرد و بی نهوهی بزانی کئی له بهری هه لدهستی و کئی هه لئاستی، ده چوره لای سهره وه و گۆچانه کهی له پشت خوځه وه به دیواره کهوه هه لده په سارد و داده نیشته.

که م قسه بوو. به لام هه موو بر وایان وا بوو هه ر قسه په کئ دواي ماوه په کئ فکر کردنه وه له زاری نه و دیتته ده ری و به باوه ری نه وان قسه کانی هیچی ناسایی نه بوون.

که س نه بوو سویند بخوا سویندی له و بیستوه یان درۆ و لاری رویشته و خراب نیو بزی کردنی پتوه دیتووه. ته وای خه لکی دوعایان بۆ دریش بوونی ته مه نی ده کرد و فکریان له روژانی دواي مهرگی نه و ده کرده وه: کئی بی و شهر و ناخوشتی و دوژمنایه تی و ده مه قاله و چی و چی دیکه بکوژنیتته وه.

بویه ناچارم زور به ریز و حورمه ته وه له پیشدا سلوا بکه م، دواي ئی زنی لی وه رگرم بچمه نزیکیه وه و وا پیشان بده م قهت ددانیم نه دیتره، قهت ده ستم له مووی سهری نه دراوه و قهت ناوا لینی نزیک نه بوومه ته وه. ده بوو وا پیشان بده م نه لعانیش به ئی زنی خوئی لینی نزیک بوومه ته وه حازر نیم و گه وره بی نه ویش نه و ده ره تانه به من نادات چاو له چاوی بیرم و له رویدا راوه ستم.

ناچار بووم ده نگی خۆم ته وای کز که م و به لاره ملییه وه هه ر دوو کئ ده ستم راگرم و نه و وشه ناله باره ی پیشتر له زه بنمدا بوو بیلیم، بیگورم و به و په ری ریزه وه بلیم: «فه رموو».

پیش نه وه ی لایلونه که ی له گیرفانی ده ریسی، چاویکی به ده وروبه ری خویدا گیرا و تماشایه کی ناسمانی کرد و هه ناسه یه کی هه لکیشا. من وام پیشان دا نازاتم له و کاته دا هه ست ده کا دوو ده ست دلی هه لده گلزفن.

ده بوو وا بنوینم ناگایه کم له وه نییه نه و، دوو دله له رویشته و نه رویشتن. وام پیشان دا نازاتم دلی خه به ری داوه رووداویکی سه یر - نه و رووداوه ی له میزه، نیمه چاوه رین - روو ده دا.

دهبوو وا بنوینم نازانم ئەو هەناسەیی بۆ ئەو بوو شتیئکک لە دەروونەو پیتی گوتوووە دواى ئەو رووداوێ قەرارە روو بەدا، ئیدی ئەو دەوروبەرە، ئەو دەوروبەرە نامیئى و ئەو ئاسمانە، ئەو ئاسمانە نامیئى و وام نواند.

وام پیشان دا نازانم بۆ ئەو پیتی خۆشە پتر راوەستى و تماشای دەوروبەر و ئاسمان بکات.

دهبوو وا بنوینم نازانم گەورەترین پیاوی ئەو ناوچەییە ئەلعان لە دلیدا هەست بە چکۆلە بوون و زەبوون بوون و پەژارەییکی وا دەکات، بۆ ئەو نابی لە لای کەس بیدرکیتی.

وام پیشان دا نازانم گەورە پیاویئکک کە کەس نەیدەتوانی لە روویدا راوەستى و چاو لە چاوی بیری ئەلعان لە دەروونەو تکا دەکات، دەست بەرداری م و بیسم بڕۆم. تاکوو ئەو جارێ نەرۆا و بیخاتە وەختیئکی دیکە.

بەلام نەیدەخستە رووی خۆی و واى دەنواند هیچی ئەوانە، وا نین. منیش ئەوهم زۆر پى خوش بوو ئەو، ئەوەندە خۆراگر بوو، رووخانی دەروونی نەدەخستە خۆی. چونکە ئەگەر وە دیاری خستبایە دیسان رووداوێ کە ئەوەندە دیکەش وە دوا دەکەوتەو.

خودا دەیزانی نایا جارێکی دیکە هەلیئکی وا هەلەدەکەوتەوە یان نا؟ نەمدەتوانی لەوە زیاتر راوەستم و ئەو رووداوێ روو نەدا یان وەدوا کەوئى. چونکە تا ئەو رووداوێ روو نەدا رووداوێ کانی دیکە ناتوانن روو بەدن.

ئەو ساتەش راست وەختی خۆی بوو، راوەستان لەوە زیاتر بەو تۆف و بەند و سەرمايە، کەسیرەى دە کردین.

دیسان دەنگی خۆم کز کرد و بەو پەری ریتز و حورمەتەوە هەردووک دەستم راداشت و گوتم: «قوربان! تکایە فەرموو!!»

بۆ ئەوێ ساتیئکی دیکە ئەو رووداوێ وە دوا کەوئى، گۆچانەکەى سى چوار جار هەلسووراند و یە کە بە خۆی حەواى دا، گۆچان هەتا لە چار و ن بوو هەر بە ئاسمانەو بوو. من نەمدیت بکەوئیتە عەرزی و لە دلی خۆمدا گوتم «رەنگە زۆر دوورتر بکەوئیتەو سەر عەرزی».

ده‌بوو وا پيشان بدهم نهو کارانه هم‌موو له جيگای خویدان و هم‌موو شتيک و ه‌ک جاران ناساييه و ه‌ر واشم کرد.

لايلونه‌ک‌ه‌ی له گيرفاني دهرهينا، له سهر به‌فره‌ک‌ه‌ی دانا و دوو داره‌ک‌ه‌ی به ده‌سته‌وه گرت، هيتواش له سهر لاييلونه‌که دانيسټ و خوی به‌ره و پيش رادا و لاقی به‌ره و حه‌وا ه‌لينا.

له‌و لاق به‌ره و حه‌وا ه‌لينا نه‌دا راست نه‌وه‌ی نيمه ده‌مانگوت رووی دا: دوگمه‌که له گيرفاني خزی و که‌وته خواری . . .

وه‌ختيک له مالي ده‌ستی له گيرفاني دا و دوگمه‌ک‌ه‌ی وه‌به‌ر ده‌ست نه‌هات مچور کيک بوومه‌له‌زه‌ی خسته گيانی.

نپوه له نيسټاوه له زه‌يتاندا هيلک نيشانه‌ی سهرسورمان به دواي يه‌کتزدا ريز کهن، به جورتيک دريژه‌که يان يه‌ک کيلوميتر بي. لير ه‌دا نه‌و ده‌ره‌تانه نيهه کيلوميترک نيشانه‌ی سهرسورمان به دواي يه‌کتزدا دابندرین، ده‌نا کيلوميترک نيشانه‌ی سهرسورمان زور سهره. کيلوميترک نه‌لفتيک و نوخته‌يه‌ک له ژيري! بيتوو بو خوشم به په‌نايدا تپه‌رم هيندهم پي سهر ده‌بي سهرم سوور ده‌ميني و ده‌چمه‌وه سهره‌تاي خه‌ت.

دواي نه‌وه‌ی له‌رز و ياو گرتی ته‌واوی گيانی وه نيش که‌وت و ليني بوو به نه‌خوشيه‌کي گران.

نه‌گه‌ر پيشتر رام نه‌گه‌ياندبايه زور له‌وانه بوو نه‌و خه‌به‌ره‌تان بي حد بي سهر بي، يانی نه‌وه‌نده‌تان پي سهر بي بو هم‌ميشه سهرتان ه‌ر سوور چيني.

به‌لام به‌وه باش بوو پيشتر پيم راگه‌ياندن له زه‌يتاندا ريزيکي يه‌ک کيلوميتری نيشانه‌ی سهرمان و سهرسورمان دانين شتيک که له عومرتاندا له هيج نووسراوه‌يه‌کدا نه‌تانديبي و نه‌شيين.

نه‌و نه‌خوشيه‌ی وه‌ها لي پيس کرد ده‌بوو - حه‌ق‌ه‌ن ده‌بوو - بيه‌سته‌وه و هيج که‌س نه‌يده‌وي‌را ليني نزيک بيته‌وه، له دووره‌وه نان و نايان بو حه‌وا ده‌دا.

له بهر نه شکاندنی حورمه تی نهو پیاوه به ناربانگه نالیتم چوَن ده چوره سهر
ناوده ست، لهو وهخته دا چی ده کرد و دواپی نه گهر ده هاته ده ری هه تا ده ستیان
ده به سته وه چی ده کرد و چی ده گوت؟
نهو قسانهش ناگیرمه وه دواپی تیر خواردن رووی له بن میچ ده کرد و هه تا خهوی لی
ده کهوت ههر ده یگوت و ده یگوتنه وه.
نهو ههش ناگیرمه وه وهختیک له دیوی دوکتور ده ستیان کرده وه بز ماوه به ک به
له رزه له رز راهه ستا و دواپی نیزی له دوکتور وه رگرت بچیتسه بهر په نجیره که، چی
کرد و چی گوت؟
حازر نیم به ک وشه شی بگیرمه وه، نهو وهختانه ی گزچانه که ی وه بیر ده کهوته وه
چی ده کرد به گزچان و پیوه ی ده رزیشته و جنیوی به کنی ده دا و تقی له چی
ده کرد و دهستی بز کوئی ده برد؟
حازر نیم بزتان بگیرمه وه وهختابه کن ریش سپی و پیاوه ماقووله کان له سهر انسه ری
ولتاه وه ده هاتن بز لای، چی ده کرد؟ نهوانه ی ده بیان دیت ده ستیان به چاویانه وه
ده گوت و سهریان داده نهواند و ههر نهوانه بیان بی ده کرا پیاړینه وه:
نه لفییک و نوخته به کن له ژیری! نه لفییک و نوخته به کن له ژیری! نه لفییک و
نوخته به کن له ژیری!
نهو نه لفه بی نه وه ی پالی به شتییکه وه دایی یان شتیکی وه بهر درایی
یان کهوتییتسه سهر نوخته که چوَن له خوړا له چه وادا راهه ستاوه؟؟
هیندهم پی سهر ده بی و سهرم سوور ده مینی، لاتراسکه ده به ستم و ده کهوم به
سهریدا. نه لفه که ده کهویته خواری ده مینیته وه به کن نوخته .

گه وړه نووسینې باپیره گه وړه

باپیره گه وړه ی جان - نه و جانہی تا نیستا نیوی نه هاتووه و له به شه کانی دوا پیدا
زورتر دینته کایه وه - نه و باپیره گه وړه یه ی سهر جه لله ی هموو جانہ کان ده گاته وه
به و و نیوه کھی له شه جهره نامہی پنه مالہ که یاندا له سه رووی هموویانه وه به
خه تکی درشت نووسراوه، تفه نگیکی چوله که کوژی به دیاری بو ده نیرن.
یه که م روژ زور به دلخوشییه وه ده چیت بو چوله که کوشتن. تاکوو نیواری له
پتوونی تفه نک راست ده کاته وه و قونداخه کھی به شانیه وه دهنی و چاویکی
ده قوچینی و سیره ی لی ده گری و قامک به په له پیتکه دا دینتی که چی هیچی بو
ناهنگیو درتی.

دووهم روژ ...

سپههم روژ ...

چوارهم روژ ...

پینجهم روژ ...

و ھەختىكك دايكى پىي دەلى راو بە شانسه و تۆ بە منداليش شانست له تەپكەنەنەو ھەبوو، رقى ھەلدەستى و ھىچ بن دارىكك نامىنى گوللەى تىدا بە فېرۆ نەدات. ھىچ پەنا و پەسىيىكك نامىنى خۆى تىدا ھەشار نەدات و ھىچ جىنگايە ك نامىنى گوللەى تەھنگى چۆلە كە كوژى ئەوى لى نە كەوى. ھىچ دار چرابرق و سەر گويسوانە و سىمى بەرق و تەلەيفون و نانتىنى تەلەفزيون و تەنافى لىباس و سەر ديوار و بن ديوارىكك نامىنى ھەزاران جار چۆلە كە بە تەقەى تەھنگى ئەو ھەلنەفري تەنانەت ھىچ چۆلە كە يە ك نامىنى سەدان كەرەت بە تەقەى تەھنگى ئەو ھەلنەفريي.

تاكوو وای لى دى چۆلە كە كان سلى لى ناكەن و ھە ك پىشوو زوو لە بەرى ھەلنەفري. كار بە شوپىنىكك دەگات پىنج شەش گوللە لە چۆلە كە يە ك ھەلدەكا، ھەر ناگري، چۆلە كەش لە جىيى خۆى چركە ناكات. بەو كارە ھە رقى ھەلدەستى و ھەھا شوپىنى چۆلە كە كان دە كەوى و جىنو دەدا، ھەموو خەلكى بە جۆرپىك تماشای دە كەن. بە تەماى ئەو ھى ئاخىرى چۆلە كە يە ك بكوژى و ئە گەر ئەو تەلەسىمە بشكىنى بۆ خۆى دەزانى چ دەكات.

ديسان تەھنگى راست دە كەردەو و قۆنداخە كەى بە شانیهو دەنا و چاويكى دەقورچاندەو و تەپپەى لە تەھنگك ھەلدەستاندەو: چۆلە كە سوو كە قنە يە كى دە كەرد و گوللە كەس نازانى لە كوئى دە كەوت و چى لى دەھات. بۆ ئەو ھى خۆى لەو جۆرپىك تماشا كەردنەنەى خەلك بەشارتەو، ھەموو رۆژنىك دەچوو قەراغ شارى و لە نىو باغىكدا، بە دەردى بۆخۆى دەيگوت «خەرىكى چۆلە كە كوشتن دەبوو».

روژنیک لهو روژانه چوله کیه ک نهوندهی لی نریک ده بی که
قونداخی تفهنگی بو له شانی توند ده کات، سیره ی بو ده گری و قامکی
له سهر په له پیتکه داده نی، بریک راست و ریکی ده کات و له دلی
خویدا راست له سهر دلی راده گری. پیش نهوهی قامک به
په له پیتکه دا بنی له خورا لاقی ده خزی و ده که وی. وه خیتک
هله ده سیتته وه خزی بته کینی، چاوی به دوگمه یه ک ده که وی. به
په له دوگمه که ده خاته گیر فانی و تفهنگه که ی هله ده گریته وه.
چوله که ههر له جیگای خزی ده بی، دیسان سیره ی لی ده گری، له
گه ل ته قه ی تفهنگه چوله که له حاند خزی ده که ویته خورای.

بو خزی باوهری وا بوو ههر به ته قه ی گولله که دلی توفیه، شتیک به دلیدا هات
و دوگمه که ی دهرهینا و ماچی کرد.

ده گیرمه وه: نهو جار هیچ چوله که یه کی له هیچ جیگابه ک نه ده بوارد. وای لی
هاتبوو له مه ودای زور دووریشه وه ده ی نهنگاوتن.

بو خزی ههر پیی و ابوو له گه ل ته قه ی تفهنگه که بهر ده بنه وه، نهوه ی له لای
که س نه در کاند.

روژی ده یان جار دوگمه که ی دهره هینا و تماشای ده کرد. له وه ی توانیسوی
نابرووی خزی بگریته وه زور شاد و به که یف بوو. هه موو جارینک سینگی
دهره په راند و تفهنگی له سهر نهر په ی شانی داده نا، نهونده ی پی نه ده چو به
کولیک چوله که ی کوژاوه وه ده گه راوه.

وای لی هاتبوو به ده سیتک تفهنگی راده گرت و له سه واوه چوله که ی بهر
ده دانه وه . . .

وه سیه تی بو کوره که ی کرد چاک ناگای لهو دوگمه یه بیت.

شیرینک تا بہرہ روزگاہی ناسمان

تہو بہ پیچہوانہی بابی رقی لہ راو دہبی، بہ تابیہت راوہ چؤلہ کہ .
لہ سالرؤزی مہرگی بابی دا لہ نیو سالنامہ کہیدا نووسیووی:
« لہ پارہ کہ تہو دہمانہوہ چؤلہ کہ کان دہویرن لہ سہر دارچرا برق و دیوارہ کان
بنیشنہوہ و سہربانہو سہربان بکہن.»
تہنیا شتیکن لہ ناخہوہ ناخی بۆ ہلکیشاوہ تینیدا شارہزا بی، شہرہ شینعر و شہرہ
فر دہبی. بہ لام ہہرہی لہ پڑہی ناکا و داہہ ہہر دہبہزی و دہبہزی.
وا دیارہ - بہو نووسراوانہی لہ دواہی بہ جی ماون و ہیندیکیان پارینزراون -
جاریکی لہ قاوہ خانہیہ کڈ پتر لہ سہد کہسی لی دہبی و ہا دہبہزی تہواوی
دانیشٹوان لی لہ قاقای پیکنہن دہدہن و لہو شہوہوہ دہبہتہ گالٹہ جاری خہلکی.
لہ لاپہرہی رؤزی جومعہی چاردهی سہرماوہزدا دہنووسی: « بہیانی تہو شہوہی
خیزانم دوگمہ کہی بۆ لہ کراسہ سورمہیہ کہم دابوو، ہہرچی دہمگوت کیش و

ههوايه کي تايسته تي هه بوو. ئه و وه خته نه مده زاني هي چييه. ياني ده مزاني به لام
ئه رخه يان نه بووم. هه رچييه که بيست که يقم زور ساز بوو.»
به پتي بيره و هرييه کاني، هه ل له کيس نادات و ديسان روو ده کاته وه قاوه خانه کان.
ئه و جار پتيان دادئ، هه ر شه وه ي سي چوارتيک ده به زيني. ته نانه ت واي لي دي
بو خزي بانگيشتن له شايه ر و خو بيته کان ده کات و به ک له دواي به ک به
گوته ي خوي که نووسيوه تي: « وه ک گو له به پوزه سه رم هه لده برين.»
به ناوبانگزين و گه وره ترين شايه ري ولاتي بو دینن. نيوي ئه و شايه ري له دوو سي
جینگا نووسيوه به لام وا دياره دوايي له به ر هه ر شتيک بيست واي پي خو ش بووه
کوئري کاته وه، به داخه وه واي ره ش کردوته وه به هيچ بارتک ناخويندريته وه.
خه لکتيکي بي نه زمار کو ده بيته وه و مه جليسيان بو ده گيري. شايه ره گه وره له
سه ر خو رايي نايکا و « هه سه له ي جه فه نگيشي » نييه. له سه ر پوول و زيتر و
زيويش نايکات.
به و قسه به ي هه موو دانيشتون ده که ونه سه رته سه رت و به گوئي به کتر دا چپاندين .

« شايه ره گه وره ده ست پي ده کات.

سريوه نايه، نه وانه ي مزيان له قليانه کانين داوه فريا ناکه ون ته و او قووتي ده ن،
له گه رووياندا رايده گرن. سه دان نيوه چا له ئيسيکانه کاندا ماوه ته وه، سه دان که س
چاويان به مؤله ق وئستاو ه.

شايه ر پازده ده قيقه بي وچان زاري ناوه ستی و نه وي ده يلني نايسته وه.»

وہختیڤک دوای یازدە دەقیقە رادەوہستی،

ئیسۆ لہ جیاتسی عالمە کەسی ئەو وەختە چە پەلە یەکی دورور و
دریژە بە ئەندازە ی یازدە کیلۆمیتەر بۆ
لێدەن.

دوایی ئەو دەست پێ دەکات. لەوہ ی لە ماوہ ی شیعەر خویندنەوہ کەیدا ھەستی
خەلکی چۆن بووہ ھیچی نەنووسیوہ. تەنیا نووسیویەتی: « وەختایە کۆ دوای نیو
سەعات راوہ ستام، بە ھیوای ئەوہ ی دوای ئیستیک دەست پێ بکەمەوہ، سێ یەکی
خەلکە کە زاریان وا داچەری بە حالە حال بۆیان چۆوہ جی و شایەرە گەورە بی
ھۆش کەوت.»

دوایی ئەو دەچیتە سەری و بە شیعەر پینیدا ھەلدەلی. ئەگەر بیتھۆش نە کەوتبایە
سەری بچووبایە تە پەریەرۆچکە ی ناسمان ھەر لیم دەستاند. بە ئام بە خەلکی
دە بە خشی.

بە پێی نووسراوہ کانی لە دوای ئەو رووداوہوہ ھیچ کەس نە یوئراوہ شەرہ شیعەر،
یان شەرہ فری لە گەل بکات. ئەویش ناچار چیرۆک و بەسەرھاتە کانی بە شیعەر
ھۆنرە تەوہ. لە کوتایی تەمەنیدا بۆ کورہ کە ی نووسیوہ ئەو دوگمە یە باش پیا ریزی.

گرتنی ساتھ کان بہ قول پ

له پيشدا نهوه بلنم نهو به شه له به يني دوو قولابدا ده گيرمه وه. پيش نهوه ي دهست ي بکين هر له سره تاوه قولابتيان داده نيم و با جاري نهوي ديکه يانم يي يي.

[نهو نهوه نده ي له بابيه وه يي برابوو بتوانن به نيشتيای خو ي لتي راکيشي و چي يي خوش يي بکات. کاري سهير سهيري ده کرد.

جاريکيان نهسي زين کرد و دوو تاجي وه دوای خو ي دا و روشت بۆ راو. روشت روشت تا کوو گه يشت به پيشه يه ک. له وي تاجيه کاني له ده وروبهري کولکه دارتيکي پير ده هاتن و ده چوون. نهو گو يي يي نه دا و ريگه ي خو ي دريژه يي دا. وه ختيک زاني تاجيه کان له گه لي نه هاتوون ريگه ي روشتووي گه راوه. له دوور چاوي پيان کوهت، به ده وروبهري نهو کولکه داره وه مل و ميان بوو. شادي له دل گه را و خو ي کرد به قورباني تاجيه کاني. له نهسيه که ي دابهزي و به دارتيکوه به ستيه وه و به په له هات بچي بزاني « چي ليه؟». کوهت و پر کوهته نيو قولکتيک.

[نهو قولکه، قولاييه که له بهر نهو که سانه ي گيرانه وه ي هيلي و بي کهند و کوسيان يي ناخوشه]

له گه ل کوهته خواري، دنيا له بهر چاوي تاريک بوو، سهري قولکه که نراوه. پيش نهوه ي هر جزره سهول و ته قه للا و داد و هاوارتيک بکات، هر دوو ک

دهست و هەر دوو کە چاو و هەر دوو کە گوێ و زاریان بەست. تەنیا ئەوە نەدەوێ
 دەزانی بەرەو شوێنێکی دەبەن.

ئەوە نەدە ترسابوو نەتوانی ئەوە بزانی «روح لە سەر کونە لوتیبەتی و جوان دیارە
 فێرکە فێرکیبەتی. ئەوە یەکیەک لەو ساتە دەگمەنەنەبە بۆ روح هەلەدە کەوێ
 پشووێ کە بدات».

دوای ماوێ کە بە هەر شتی کەدا بێت زانی دەری نییە و ژوورییە. بە هەر شتی کەدا
 بێت زانی گیان لە بەری لێیە.

فکری بۆ هەموو دین و درنج و بنیادەم خۆرینک دەچوو بەلام فکری بۆ ئەوە
 نەدەچوو ئەو جیگایە و هەا بێت کە دوای کردنەوێ چاوی، دیتی.

دوای ئەوەی چاو و گوێ و دەست و زاریان کردەو، بۆ ئەوەی زۆرتر خۆی فەقیر
 حال و بەستە زمان نیشان بدات، پێ ئەوێ پێویست بوو چاوی هەلگێزی.

وختایە کە هیچ شتی کە گازی لێ نەگرت و قووتی نەدا و نەبخوارد و نازاری نەدا،
 تەنەت هیچ شتی کە و هیچ کەسێک پێی نەگوت و لێی نەپرسی، و رده و رده
 بەرچاوی روون بۆو.

خۆی لە نێو راستی هۆلێکی دوور و درێ—ژدا دیت. دەوران دەور بە قەراغ
 دیواری هۆلە کەوێ میز و سەندەلی چنדרابوون. هەر میز و سەندەلییە کە کەسێکی
 لە سەر بوو کە لە پێنی کتیبێکی دەخوێندەو.

فکری بۆ هەموو شتی کە دەچوو بەلام فکری بۆ ئەوە نەدەچوو کە دوای سەعاتێکی
 دیکە بۆ روون بۆو ئەو کەسانە بۆ لەوێن و خەریکی چین؟

هۆلە کە لە بن دیواری کانێسەو دەوران دەور تاکوو بن میسج قەفەسە بوون،
 قەفەسەکان هەموو لە کتیب ناخرا بوون.

تەنیا جیگای درگایە کێ چکۆلە خالی بوو.

لە بن میسج بە نێوانی چەند میتر پەنجیرە یە کە رۆشنایی لێو دیار بوو، کرابۆو.
 کەس کاری بە سەر کەسەو نەبوو. هەموو بێ وچان دەیان خوێندەو.

چاوەروان بوو کەسێک بێت بە لایەو، کەسێک دەستووری بێ بدات. کەسێک
 یەخە ی کراسە کە ی بگری و هەلی بستینێتە بێ و لەو درگا چکۆلەو بیات.

دواى نهوې ماوه يه كې زړر هېچ شتيك رووى نه دا و كه سيش كارى پيى نه بوو،
ههستا بهره و درگاكه وهرې كهوت.
له هر ههنگاو يكد چاره روان بوو بيگيرنه وه دواوه، وه بهر زلله ي بدن، له هر
ساتيكد به هيو بوو قاقايه كې بلحانه له جيني خوى ويشكي كات.
به ته مای نهوې دواى كردنه وې نه و درگا به كهس نه پي رېي بگرې و هموړى
به سه رها ته كه وه كه خهونيك دوايي پي بي و له دهست نه و مؤته يه ي سوارى شان
و ملي بووه، رزگارى بيت، دهستگري درگاكه ي داگرت و كرديه وه:
هو ليكي دور و دريـــــــــــــــژ، كه سي تيدا نه بوو. له سهري نه و سهره وه
درگا به كې لي بوو به په له بهره و درگاكه رزيشت و درگاي كرده وه.
كچي ك له شازاده نه پي له هېچ كه سيكي ديكه نه ده چوو، له سهر ته ختيكي
مه خمه ر پالي دابووه، ميژكي له بهر دم بوو، له سهر ميزه كه چايه كي تازه ديم،
كه شه فيك ميوه ي به ريز چندراو داندرابوون. چاوى نينسان بي ئيختيار به
دبواره كانيه وه له دووى تابلي نه قفاشې و شتي گران باي و سهير ده گه را. به لام جگه
له عه كسي شازاده يه كه به سوارى نه سپه وه سيره ي تفهنگي له مراويه كي تويه كه
گرتبوو، هېچ نه ده بيندرا.
هه مو نه وانه من ده يانليم نه وه كه نه و، چونكه نه و، نه و دهنگه زياتر له وه
ترساندبووي ناوا به وردى شته كان بيبي.
نه و ته نيا نه و نه و ديت كورنيك و كچي ك له وه تاغه دان و هات نه و ه ي به
زه يندا بيت: « پيش چوونه ژوورپي نه و، نه و كوره شتيكي يو كچه كه ده گير اووه
و به تفه ي درگاكه راوه ستاوه» به لام دهنگه كه نه و ه شي له بير برده وه.
نه و دهنگه تووره يه له هې هيجان نه ده چوو: « راوهسته».
له پشته وه ملين گرت و برديانه دهري.
«كي گوتي بييه ئيره؟»
هېچ ولاميكي نه بوو.
برديانه وه تاغيك. فكري كرده وه نه و كابر ايه ي دانشتووه و جگه ره ده كي شتي
نه لعان ده ستورر ده دات بين لتي دن و سهري برنو . . .

دەستی راداشت دانیشی، دانیشت. درگا کراوە، کەسێک کە شەفێک چایی و شیرینی دانا و روژێشتە دەری.

کابرا دواي ئەوێ بە وردی بۆ گێراوە نێرە کوپێه و کوپ نێه و هێ کێپه گوتی: « ئەلعان دەچی کێپێک هەلده گری تا ناخر دەپخوینێه و ه. کارت بە کەس نای و کەسێش کاری بە تۆ نای. کاتێک کێپه کەت خویندە و ه خۆت ساز دە کە دەتسەن بۆ لای شازادە خاتم. لەوێ بۆی دە گێرێه و ه. ئەگەر ئەو کەیفی بە چێژکە کە ساز بوو و پێی خۆش بوو، نازاد دە کرێی. دەنا سەر لە نوێ کێپێکی دیکە دەست دە دەبێ و دەپخوینێه و ه. تا ناخری بە داستانیک دە گە ی شازادە کە یفی پێی ساز بێی.»

چونکە مە دە زاتم شازادە کە یفی بە هێچکام لەو چێژکانە ی ئەو دەپخوینێه و ه ساز نای، هەلەت ئەو هەش بلیم ئەو کارە ی شازادە خاتم جۆرێک فێلە. هەر ئەو کات بۆ هەوێ جار درگا کە ی کردە و ه و چاوی پێی کەوت، شازادە لە دلی خۆیدا ئەو پیلانە ی بۆ دانا کە هێچ کام لە چێژکە کانی ئەو ی پێ خۆش نە بێ و هەر بێهێلێه و ه و بێهێلێه و ه.

بۆ ئەوێ گێژ دە ی ئەوینێ شازادە نە بێ و ه دوامان نە خات، ناچارم قولاپە کەم دە رهینم و بە پەتیکێه و ه کەم و رایهێلمە خوارێ ئەویش توند دەستی لێ گیر دە کات و هەلی دە کێشمە سەری.

ئەو قولکە یه - ره نگیبێ ناوی - زۆر کەسی تی کەوتوو و زۆر کەسی دیکە شی تێدە کەوێ. مە ئەو قولاپە هەر لێرە دا، دادە نیم، تاکوو گیر کراوە کانی پێ بێنە و ه

دەری، خیری دایک و باج.]

و ه ختێک نە جاتی بوو و روژێشتە و ه بۆ مانی. لەو کاتە و ه تاکوو ناخری تە مە نی ئەو دو گمە یه ی لە بەر چاوی شیرین بوو.

زور جاران دهیگیټپاره وهختیټک دهستی لهو دوگمهیہ دراره نهو قولایه له
غهبیه وه هاتووه و نهوی رزگار کردووه.
له ناخری تمه نیدا وه سیه تی بو جانی کوری کرد ناگای لهو دوگمهیہ بیټ.
له سهره مهرگدا دواهمین قسه ی نهو وه بوو:
دوگمه داخرا.

قلم کی گت تا ناماڑہ

•••

لاپهړه کان هه لده نه وه و تماشایه کی سهره تاي چیرؤ که که بکن.
نهو سې نوخته یه ی له سهره تادا داندراوه نیشانه ی نهو یه نیمه زور دره نکک و له
نیوه ی به سهره اته که بهو لاوه گهیشونه تی تا نیمه ده گهینی حوت کهس (شمش
برا و خوشکینک) یه کک له دوا ی یه کک مردوون.
نهو بؤ هه شته مین جار جان چوته وه بهر ناوینه، ده ستیک به قهفی سمیلیدا دینی و
ورته یه کک دوویات ده کاته وه. کورت و شالواره سپیبه که ی ده کاته بهری و تا
نیواری له خیابان ورته یه کک له بهر خزیه وه ده لینه وه.
پژ نهو هی پیشان بدری نهو ورته یه زور دوویات ده کریته وه سې نوخته داده نین •

••

هروه ها لهو سې نوخته یه دا زور شتی دیکه گونجاوه، وه کک نهو ناوینه یه و سمیله
پره که ی جان.
نه گهر درگای هاله که ی جان ده کریته وه له روویه پرووی درگا که په رده یه کک
کیشراوه. له سهر په رده که نوسراو یه کک ده بیندری کهس بؤی ناخویندریته وه،
یانی پیته کانی ده خویندرینه وه، به لام کهس له سهرجه می مانا که ی ناگا. کهس نازانی
چیبه و که نگی و بؤچی نووسراوه؟ ناکاری جانیش شتیکی وا نادا به دهسته وه پیاو
برانی نایا بؤ خوی مانا که ی ده زانی یان نا؟

وہا پەردە کہ هەڵدەداتەرە دەلێی هیچی لە سەر نەنووسراوە: ناوینەپەکی چل لە هەشتا سانتی لە چوار چێوہیەکی دار گیراوە و لە سەر لێواری چوار چێوہ دارە کہ گۆلی سوور هەلکەندراوە. هەر گۆلێکی سوور بە لقیئکەوہ دەبیندری کہ دواى سى گەلا دەرهاتووہ.

جان بارەری وا بوو هەموو شتیئک تۆزی لە سەر بنیشی نابی ناوینە لە سەری بنیشی.

دواى ریکک و پیکک کردنی لیباسەکانی و داھینانی سەری نۆرە دەگاتە سمیلی. دواى کەوشەکانی لە پى دەکات و لە درگای دەریئوہ ئەو ورتەپە لە بەر خۆپەوہ دوویات دەکاتوہ.

تەنیا کەسیکی پى خۆشە لە خیابان لە گەلی بگەری «س» یە. «س» براگەورەى ئەو حەوت برا و خوشکەپە کہ تا ئیستا شەش برا و خوشکیکی مردوون.

بە رەگەز دەچنەوہ سەر ئەو کابرایەى دوو دار و لایلۆنە کەى پى بوو. «س» بۆى روون بیئوہ باپیرە گەورەى وەختیئک لایلۆنە کەى خستۆتە ژیر خۆى و لاقى هەلیناوە، ئەو دوگمەپەى لى داگەوتووہ. دواى ماوہیە ک ئەو پیاوہ چۆلە کہ کوژە (باپیرە گەورەى جان) هەلی گرتۆتەوہ، زانیویەتى هى کیتیە بەلام حاشای لى کردووہ. بەو جۆرە ئەو دوگمەپە پشتاوپیشت بە نھینی گەیشتۆتە دەستی جان ئەو پى وابوو جانی بنی جانە.

لەو کاتوہ ئەو دوگمەپە ون بووہ مالى ویرانی و بەدشانسی رووی لە بنەمالەى ئەوان کردووہ.

هەموو ئەوانەى لە داپە گەورەى بیستووہ، داپە گەورەشى لە داپە گەورەى خۆى بیستووہ، ئەویش هەر لە داپە گەورەى خۆى بیستووہ. . . بەو جۆرە ئەو قسانە لە ژنى ئەو پیاوہى دوو دار و لایلۆنە کەى پى بوو، هاتووہ هەتا بە گۆی «س» گەیشتووہ. خودا دەزانى رەھەندە پیئچەلاوپیوچەکانى گۆینچکەى «س» چ ئیئش و نازاریئکیان دیتووہ، ئەو کاتەى ئەو قسانەى بیستووہ؟

دوايي له مېشکيدا بوون به چي؟ و چ شويټکيان له سهر نهو داناره؟ که ناوا به دنياييهوه پني وا بوو دواي نهوهي جان بؤ ههوه ل جار کؤت و شالواره سپيه کهي له بهر کرد و نهو ورتهيهي دوويات کردهوه براي يه کهمي مرد.

دواي نهوهي جان بؤ دووههم جار کؤت و شالواره سپيه کهي له بهر کرد و نهو ورتهيهي دوويات کردهوه براي دووههمي مرد. ههر نهو کات دهيزاني ههتا نهو دوگمهيه به کؤته کهي جانوه بيټ براکاني دپکهشي و تاقه خوشکه کهشي دهمرن. نهو، نووسراويه کهي زؤر وردی بهو دوگمهوه ديتيوو. دوو سي جاريشي دهست ليدا بوو. ههر بؤيه پني خؤش بوو زياتر له جان نزيک بيټهوه. جان سؤسهي کردبوو «س» دهيهوي چ بکات و بهتامي چيه. بؤيه دواي نهوهي بابي مرد نهو ورتهيهي له سهر دوگمه که نووسي و له کؤته کهي دا و ههموو رؤژنيک دووياتي ده کردهوه تا کوو هيچ کهس نه تواني ته نانهت دهستيشي ليدا.

بهلام «س» بي خه بهر له وهي جان چي کردووه، دهستي ليدا بوو به تهمای نهوهي رؤژنيک له رؤژان نهو دوگمهيه بترازي و جان نهوي ههيه و نيهه له بري بچيتهوه دهويست به ههر جؤژنيک بيټ نهو دوگمهيه بگهړنيټهوه بؤ بنه مالهي خؤيان و لاني کهم ههوتهمين براي ميټي.

ههوتهمين براي لني سوور بوو دواي نهوهي جان کؤت و شالواره سپيه کهي له بهر کردووه و نهو ورتهيهي دوويات کردؤتهوه نهو ویش وه ک براکان و خوشکه کهي دهمری.

شینی برای پیه که مو

یە کەمەین بۆ بۆ بە منداڵی تووشی نەخۆشییە کە ھاتبوو. بابی دیتووی چۆن کاری بە « بەیانی جاریک، نیوەرۆ جاریک، نیواری جاریک » نییە و بە دزییەو یە کە بۆن ملی پێو دەنی.

تا نیوەرۆ پێنج شەش جاری پر دە کردەو و تا نیواری پێنج شەش جاری دیکەش. ھەر قومومە کە لە دەمی دە کردەو دیسان ھەستی دە کرد توونییەتی و قوممیک دیکە لە دەدا. قوم قومە، قومومە کە ھەل دە چۆراند. بە دزییەو پری دە کردەو و سەر لە نوێ . . .

لە پر زگی ھەل دە موسا و ھاواری لە پەیدا دەبوو. لە ھەر کوێ بۆیە دەبوو بیگەینە دوکتور.

دوکتور بە لێنی دابوو بێتو « رۆژی سێ جار، بەیانی، نیوەرۆ، نیواری » قومومە کە پر کاتەو، گەر بە بی چاک دە بێتەو.

وختایە کە گەر بو بە ھیچ شتیک چاک نەبوو، دوا لیکۆلینەو یە کە بە گرتە خۆی « مێژوو بیانە » بەو گەشت نە گەر بێتە ماسیگر و مایک لە پەنای چۆمیک دروست بکات چاک دە بێتەو.

ئەو پنی وابوو ئەو نەخۆشییە لە بایرە کانێیەو بە میرات بی گەشتوو. سێ پشی لە سەر یە کە ماسیگر بوون. تەنانت پنی وابوو ئەوانیش زۆر لەوانە بە لە منداڵیەو ئەو نەخۆشییان لە گەل بووینت و دوا بی بە وناکامە گەشتیینت بچن بێنە ماسیگر.

بایشی تاکوو لە دایک بوونی ئەو، ماسیگر بوو، بە ھۆی نەخۆشی رۆماتیسیم و لاق ئێشە، ماسیگری و چوونە نیو ئاوی لە قەدەغە دە کری.

ئەو پنی وابوو ئەو رووداوە پێو ندییە کە راستە و خۆی بە ژیان خۆی و براکانی و خوشکە کە یەو ھەبە: ئە گەر بابی ماسیگری وە لا نەنایە ئەویش لە منداڵیەو بە ھۆی ھات و چۆی سەر چۆم و گۆی ئاوەو نەخۆشییە لە پەیدا نە دەبوو. بوو بە ماسیگر. بەرە بەرە وە کە کە سکی ئاسایی ئاری دە خوار دەو.

جاریځکیان بیستی « بیستو ژنی زکځ پر نیشتیای هەر شتیځک بکات و نه یخوا منداله که ی خیل ده بی ».

به بیستی نهو قسه یه هه ناری دنیای له بهر چاو کهوت. هه سیتیکی نامو بیی ده گوت دایکی وه ختیځک زگی بهو پر بووه نیشتیای هه ناری کردووه و هه نار وه ده دست نه که وتووه بویه نه ویش خیله.

به لام له وه ی که نهو شته هه نار بووه ته و او نه رخه یان نه بوو. هه ر خزم و دژست و ناشنایه کی دایکی ده دیت نهو شته ی لی ده پرسی.

دوای چهند سال نه خواردنی هه نار بوی روون بزه:

دایکی نهو هاوینه ی زگی بهو پر ده بیست سه فهریځکی دووری دیتته بهر.

له نیو ماشینه که دا ژنیځک فه لاکسی ناوی بی ده بی و جارنا جاریځک به خوره یه کی سه یه وه لیوانیځکی لی پر ده کات و هه لیده قوریځتی. نه ویش لیوانیځک ناو له شاگردی ماشینه که وهرده گری و ده یخواته وه به لام نیشتیای ناشکی و هه رچییه کځ ده کات له رووی هه لئایا داوای لیوانیځک ناو له و ژنه بکات. له حالیکدا ده زانی توو نییه تی ناشکی له په ستا ناو له شاگرده که وهرده گری و نهو نیشتیایه ی هه ر ده میځی . . .

وه کځ بوی روون بزه تا کوو ناخری ته مه نی خوره ی نهو ناوه هه ر له گوی دایکیدا مابزه. دوو رژ پینش نه وه ی بمری توند هه ر دوو کځ گوی گرتووه و قسه ی هاتهران و پاته رانی کردووه.

دوای نه وه ی بزه هه ول جار، جان کۆت و شالواره سپییه که ی له بهر کرد و نهو ورته یه ی دوویات کرده وه برای یه کهم ناوی له بهر چاو کهوت و دوای ماوه یه کځ له بیابانیځک به خنکاوی دیتیان هه وه.

نه وانه ی لایه نگری کورته چیرۆکن ده لین:

نیوی « لیکۆلینه وه یه کی میژوو بیانه دوای چهند سال نه خواردنی هه نار» بز نه م به شه، باشه!

شینی برای دووهه مر

دواى نهوهى بؤ دووهم جار، جان كؤت و شالواره سپپه كهى له بهر كرد و نهو ورتهبهى دوويات كردهوه، براى دووهم هيشتا تهواو بارهږى بهو قاو و ده مگږيه نه ده كرد كه ده يانگوت براكهى دواى نهوه مردووه بؤ هه وهل جار جان كؤت و شالواره سپپه كهى له بهر كردهوه و نهو ورتهبهى دوويات كردهوه.

له نيوه شه ويكدا له په ستا كانالى ته له فزيؤنه كهى ده گؤرى و باويشكى ده دا.

« زمان، ددانه كان، توښخى سهره وه و ژبه وهى زمان، پووك، مه لاشوو، زمانه چكؤله» نهوانهى وه ختى باويشكى گوره له نيوه ناوښنه په كدا ديت. هيشتا له پيش ناوښنه كه لانه چووبوو، باويشكى هاته وه. باويشكى نهم جاره وه ك باويشكه كانى پيشوو نه ده چوو.

هاو كات له گهل باويشكه كه به جوړي ك گوتى « ئا ا ا ا ا ا ا » پشيله په ك له نيوه سته لى زبلى حه وشه ده ربهږى.

سهره تا له وهى زارى ويك نه ده هاته وه پيكه نينى هات. دواى ماوه به ك ديتى به راستى زارى وا قفل بووه، ويك نايه ته وه، ترسى لى پهيدا بوو. نه وه ك له وه بترسى قهت زارى ويك نايه ته وه، نهو ده يرانى ده ستى دوكتورى بكاتى چاك ده بيهته وه. له بهر نهوه كه سى له خهو هه لنه ستاند.

تا به يانى هر هات و چوو و قه ده مى لندا.

« له كؤرىكى دوستانه دا ده يگير او ه: شه ويك باويشكى داوه تا به يانى زارى ويك نه هات ته وه . . . له حاليكدا رفيقه كانى قافايان ده كيشا هه ستى كرد روژ بوته وه.»

هممو خيزانى مالى له پيشدا پنى پنده كه نين. دواى ماوه به ك جا باوه ريان ده كرد به راستى زارى دايچراوه.

بردیان بۆ لای دوکتور. دوکتور هیچ نه خۆشییه کی تیدا نه دیت.
دوای تاقی کردنه وهی خوین و میز له تاقیگه، هیچ نه خۆشییه کی تیدا بهدی نه کرا.
دوکتور نهیتوانی هیچ دهوا و ده رزییه کی بۆ بنووسی.
دوکتورینکی دیکه . . .
دوکتورینکی دیکه ی دیکه . . .
دوکتورینکی دیکه له شارینکی دیکه . . .
دوکتورینکی دیکه له شارینکی دیکه . . .
دوکتورینکی دیکه له شارینکی دیکه ی دیکه . . .
ههزاران دوکتور و دوکتوری دیکه و دوکتوری دیکه ی دیکه یان له ده بیان شار و
شاری دیکه و شاری دیکه ی دیکه یان گیترا، هیچ دوکتورینک نهیتوانی هیچ
دهوایه کی بۆ بنووسی.
ته نیا چهند دوکتوری رهوان ناس چهند پیشنیاریان دا:
یه کیان گوتی: شتی تیز بکه نه لوتیه وه تا کوو پیشمی و به حوججه تی نه و پشمینه
به شکوو زاری وینک بیته وه.
ئهوی دیکه دوو رینگای پیشنیار کرد: زوو زوو بیه نه بهر ئاوینه تا کوو باویشکی
بیت. یان زوو زوو له بهر چاوی نه و باویشکک بدهن تا کوو نه ویش باویشکک
بداته وه.
هیچ کام لهو رینگایانه کارساز نه بوون.
دوای نه وهی بۆ خۆشی باوه ری کرد تازه زاری وینک نایه ته وه، یه کهم شتیئک به
فکری گه یشت نه وه بوو میش و مه گهس به ناسانی ده توانن خۆ بکه ن به زاریدا.
بری ده کرده وه: میش هه وه ل جار له هه ر شوینیکک بیشی چوار پینج جار چه رخ
و خولینکی زیتانه به سه ری ده دا و زوو فنه یه کک ده کات و شتیئکی بۆر که هه موو
کهس نایینی له پاش خۆی به جی دیتلی.»
له جیاتی بیز رقی هه ستا.
تۆرینکی ناسکی به نه ندازه ی ژیر چاوی هه تا چه نه ی هینا و به چه سب له سه ر دوو
ره قایی سه ر کولمه کانیه وه چه سپاندی.

ههردوو کڼه د هسټی ناگایان له و توره بوو تاکوو هه لنه دريسته وه، پيس نه یې، زوو زوو تهړی که ن . . .

دواتر سمیلېشی نه ده تاشی تاکوو مووی بهر سمیلې هیندینک ته پ و تۆز له خو بگرن.

هر چهند هه میسه زاری ویشک بوو، ده بوو زور زوو زوو له زاری و هردات. به لام رور له گه ل رور خووی پی ده گرت. ده یزانی تازه زاری وه کڼه جارانی لی نایه ته وه.

له ته وای ولاتا دنگی دابووه و دهسته دهسته ده هاتن بیینن. هه میسه خووی ده شارده وه، که م وا بوو بتوانن چاویان پی بکه وی.

روریک له لایه نه له فریونه وه چهند که سیک چون وه کڼه روو داویکی سهیر و سه مه ره فیلمی لی هه لگرن و دواپی له بهر نامه یه کی پیکه نییدا بلای بکه نه وه.

هه رچنده پیان گوت و له بهری پارانه وه و پی شنیاری پوولیان پی دا، نه یده هیشت. هه ر دوو کڼه دهستی به زاریه وه نابوو به زوریش لی نه ده کرده وه.

به دوو کڼه و پیان یه کی دهستی بگرن و چهند سه حنه یه کی - به زوریش بی - لی هه لگرن، له پر و هه خووی راپسکاند هه ر دوو کڼه سه کی فری دا.

دواپی ماوه یه کڼه له بهر هه لخویندن و قسه بو کردن دیسان له کولی نه بوونه وه.

نه و جار دوو کڼه لاقیان گرت و دوو کڼه سیش شانیان گرت و دوو کڼه سی دیکه ش یه کی دهستی کیان ده کیشا. یه کڼه به خویان دهستیان ده کیشا بو یان لانه ده چوو.

کارگیبری بهر نامه که فکرکی کرده وه، نه و جار فیلمیان له و سه حنه یه هه لگرتنه وه که به سی چوار کڼه دهستیان بو لانه ده چوو.

دوو رور دواپی نه و فیلم هه لگرتنه وه یه له و په ری سه ر سوورماندا دیتیان هه ر به و جوړه ی دهستی به زاریه وه ناوه، مردوه . . .

دواپی ده دوازده جار له ژیر نیوی « پیاوینک که هه ر دوو دهستی به زاریه وه نووساوه » له ته له فریوندا بلای بووه.

نیستاش داواکاری نه و سه حنه یه زوره.

من نھو فیلمہم لہ نارشیقی تاییہ تدا ہہیہ، ہر کہس دہیہوئی بیینی بہو نادرہسہی
ژیرہوہ پتوہندی بگری:
مہیدانی زیرہ کٹ - کوچہی ہشت میزی - پہلاکی چوار.
نہوانہی نھو فیلمہیان نہدیتوہ دلین:
نھو نادرہسہ درؤ نہی باشہ!

شینی برای سیبهم

دوای نهوهی بز سیبهم جار، جان کۆت و شالواره کهی له بهر کرد و نهو ورتهیهی دوویات کردهوه برای سیبهم لهوه دلنیا بوو نهو دوو برایهی پیشووی دوای نهوه مردوون جان کۆت و شالواره سیبیه کهی له بهر کردووه و نهو ورتهیهی دوویات کردۆتهوه.

پریاری دا ہر وا بہ ناسانی نہ مرئی و بچیتہ شونینیک کہس نہ زانی تاکوو بتوانی لہ گہل جان، بہر بہرہ کانی بکات و تہ نانتہت بکہویتہ حہولی تزلہ نستاندن بہو جزرہ خوئی لہ دہست مہر گینکی دیاری کراو رزگار بکات.

بیئ نہوہی لہ لای کہ سینک دہنک بکات دہستی دؤستہ کہی گرت و ویستی بہ تیریک دوو نیشانہ بیکی.

بلیتی قہ تاری بؤ دوورترین شاریکی پیئی شک دہات، گرت.

. . . بہ ناندازہی تہواوی گہ لای نہو دارانہی لیکدا لیکدا بہ پہ نایاندا تیدہ پیرین، یہ کتریان خؤشدہ ویست: ہہموو گہ لای دارہ کانیاں دادہوہ راند و جار لہ گہل جار کؤگاکہ یان گہورہ تر دہبوو.

وہختیک تیپہر بوونی لیکدا لیکدا ی دارہ کان سہری ہر دووکیانی لہ گیتڑہوہ ہیئا و خہویان لیئ کہوت، قہ تار زؤری نہ ماہو بگاتہ جی، سیگنالیکسی دوور و دریی لئی لئی دا.

ہہموو و خہ بہر ہاتن دیتیان دارہ کان ہیواش بوونہ تہوہ و نہو، نا.

ہہموو ہستان چہمہ دانہ کانیاں دہست دایہ و نہو، نا.

لہ نیئو قہ تارہ کہدا کچیک ماوہ و کؤگاہ ک گہ لای داوہریو.

کؤگا گہ لای کہ یان بؤ خستہ دہری و پیایوی جہنگہ لانی بہ سہر راوہ شانندنوہ گہشتنہ سہری.

دہبوو « چؤنی داوہ راندوہ ئاواش بہ دارہ کانیاہوہ بنیتہوہ» . وہختیک نیگای کچہ کہ حالی کردن بہ تہنیا داینہوہ راندوہ سہریکیان لہ قاند، یانی « ئیمہ لہوہ حالی نابین و کارمان بہوہ نییہ».

گتیرابوویانہوہ: « کورینک و کچیک زؤریان دل پینکہوہ دہبی. بپریار دہدہن لہ گہل یہ ک برون و لہ مالی ہہ لین. ہر واش دہکن. سواری ماشینیک دہبن و دہرون. لہ نیورئی، ماشینہ کہ یان خؤ بہ ماشینیکی دیکہ دا دہدا و کورہ کہ دہمرئی

و کچه که ده مینښته وه. نهوانه‌ی ماشینه کانبان راگرتیو بزانه چی بووه هممو به چاوی خویان دیتویان کچه که چوک ددهدا و وها ده پارسته وه خودا بیمریستی، خودا دهست به جی ده میریستی. «
نهویش له پهنای کزگا گه‌لاکه چوک ددهدا و ده پارسته وه. . .

ده گیتړنه وه: بهو چاوانه‌ی خویان دیتویانه کچه که دوا‌ی ماوه‌یه ک له ویه‌ری سهرسورماندا بوته گه‌لا دار و له نیو کزگا گه‌لاکه‌دا ون بووه.

هیندیکیش پیمان خوښه بگیتړنه وه:

وه ختیځک چوک دداوه و پاراوه‌ته وه دوا‌ی ماوه‌یه ک له پشتویسته بهره و ژووری له گه‌ل کوره که تیکه‌ل بووه. دوا‌ی به جووت قه‌بریان بو هله‌که ندوون.

به‌لام من ده گیتړمه وه: پیاوه کانی جه‌نگه‌ل‌بانی و چهند که‌سی دیکه‌ش شاهیدی نه و رووداوه بوون: کزه بایه ک هممو گه‌لا داره کانی وه‌حوا خست و گه‌لا، پؤل پؤل له سهر داره کان نیشته وه.

نهوانه‌ی وه ک پیاوه کانی جه‌نگه‌ل‌بانی چاویان به موله‌ق نه‌ویستاوه ده‌لین: نه‌فسانه نه‌بی باشه!

شینی برای چوار لامر

ئەو بابەتەى خوارەو بە تەلەپفون گوتراو و دواى چەند رۇژ دەستى دەستى كردن
و چىنگم كەوتووە.

حازر نەبوو بە دەردى خۆى دەيگوت: « ھەروا بە مفت و خۆراىى » يىم بلى.
بەو جۆرەى باسى دە كرد، ئەو لەو رىنگايەو دەزىا و كارە كەى ئەو بوو. ژومارە
حيسابى بانكى پىدام، ھەتا ئەرخەيان نەبوو پورلە كەم خستۆتە حيسابە كەيەو پى
نە گوتم.

دواى زەنگى لى داو گوتى.

ھەر لە ھەو لەو بەرپار بوو بەرپرسايەتى ھەموو قسە كانى لە ئەستۆ بگرى.

لېرە دا بىستۆكى تەلەپفون دەدەمە دەست ئەو:

اي چوارەم بە شىوہەيە كى زۆر نھىى پىنج شەش رۇژ

پىش ئەوہى جان كۆت و شالوارە سپىيە كەى لە بەر بكات و ئەو ورتەيە بلىتەوہ،
ئاگادار كرايوو. ھەر بۆيە ئەو لە براكانى پىشوو زۆر زووتر بە فكري خۆى
گەپشت.

ئەو دەمەى جان بۆ جارى چوارەم كۆت و شالوارە سپىيە كەى لە بەر كرد و ئەو
ورتەيەى دوويات كرددوہ ئەو لە سەر سەندەلىيە كى دار لە ديويكى گەورەى
ئىدارەى پۇلىس لە يە كىك لە خىابانە كانى رۇژھەلاتى شارى واشىنگتۇن، دانىشبوو.
پۇلىس ھەموو بە دەورىيەوہ بوون و كەوتوونە پەلەپەل، ماشىنيان نامادە كرددوو
بىگەيەنە نەخۆ شخانە.

وہ ختىك گەيشتووہ واشىنگتۇن، پۇلىس لىنى دووشك دەبن كە ئەندامى
ئەلقاعىدەيە. داواى لى دە كەن لە گەلبان بچىتە ئىدارە و چەند پرسىاريان ولام
بداتەوہ.

لەوى لە گەل پۇلىس بەشەر دى و لووتى پۇلىسيك دەشكىنى. ئەوئەندەى دىكەش
شكە كەيان قايمت دەيى، پەلكىشى دەكەن بۇ ئىدارە.

له پشیدا شهل و کوتی ده کهن، گۆیا به هیچ بارینک حازر نه بووه پرسیاره کانیان جواب بداتهوه، ههر نه وهش نهوانی دوو دل کردووه.

له سهر سندهلی له کاتی پرس و جۆدا له پر به لادا دی و بیتهۆش ده کهوی. له نهخۆشخانه ههر چیه کۆ ده کهن وههۆش نایهتهوه و نایاتهوه. نهلعان نهو پۆلیسانه به تاوانی نهوهی ناوا بی مهالاتانه په کینک له

گهوره کانی نهلقاعیدهیان کوشتووه، له کار ده راکراون.

حهوتویه کۆ دواي دانانی بیستوی نهو تهلهبعوونه، خهریجی ریختوینک کردنی نووسراوه کانی نهو به سه رهاته بووم، گوتیان له فلان گه ره کۆ که سینکیان به مردویی له ماله چۆلینکدا دیتوتهوه.

دواي روون بۆوه: دواي نهوهی بۆ چوارهمین جار، جان کۆت و شالواره سپیه کهی له بهر کات و نهو ورتهیه دوویات کاتهوه، برای چوارهم لهو ماله چۆله دا خۆی دهشارتتهوه و وه کۆ به تهلهبعوون به نیمه راگه یاندرا هه لئایا بۆ واشینگتون.

له نووسراوهیه کدا - له دواي به جی ماوه و من خۆسندوومهتهوه - ویستویهتی به نامازه بۆ سهر قورئان و قسه کانی پیغه مبهر، نهوه بسه لیسنی مهزهه ب و خودا و پیغه مبهر ری خۆشه ویستی ناگرن.

«نهمن و نهتۆ دهتوانین باوه رمان به خودا هه بی و یه کۆریشمان خۆش بوی. دهتوانین سی رۆژهی مانگی ره مهزان به رۆژوو بین و به یانیان هه ستینه وه دۆعا بکهین به یه کۆ بگهین. . . .»

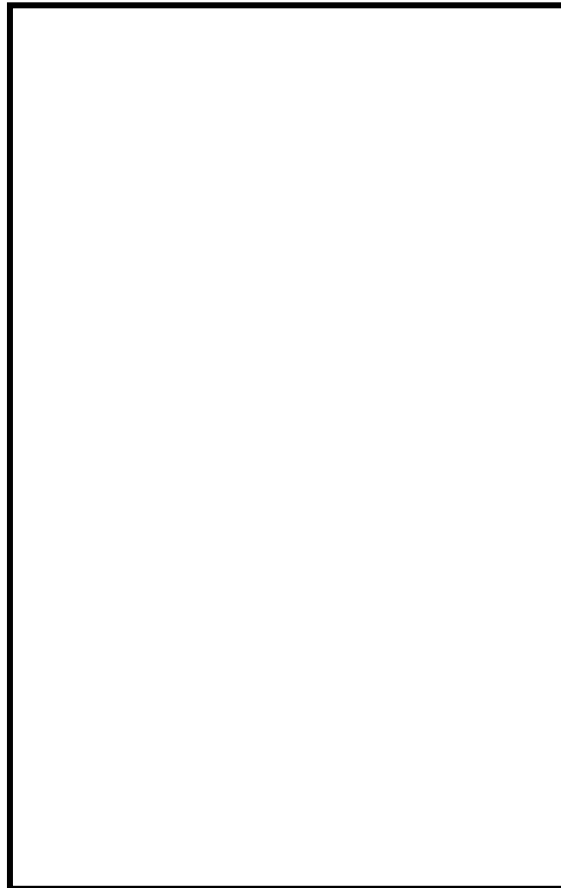
نهو زۆر زیاتر لهوه عاشق بووه بتوانی دۆسته کهی که بسه دیتنی سی دیسه کی (CD) مهزهه بی رووی لهو وه رگێرا بوو، به جی بیلی.

نهوانه ی پینج فه رزه نویزیان ناچی ده لین:

نیمانی ده بریدی باشه!

شینی برای پی‌نجه‌مر

وہختیک بۆ پینجەمین جار، جان کۆت و شالوارە سپیە کە ی لە بەر کرد و ئەو
ورته یە دوویات کردووە برای پینجەم سەری خۆی ھەلگرت و رویشت . . .
لە بەر بی سەروشوینی و نامە علووم بوونی بەسەرھاتی ئەو، حەق و ابوو پینج لاپەرە
سپی دێلینەوہ . بەلام لە بەر ھیندیک شت لاپەرە بە ک سپی دێلینەوہ ئینوہ چوار
لاپەرە کە ی دیکە لە زەینی خۆتاندا ھەلدەنەوہ:

ښوانه ی به فریان خوار دووه ده لښن:
عهرز هه لی نه لوشی بی باشه!

جی پی پی نوخته:

نه م به شه د لایتوانی
شینی برای پیئجه م بیئت

به سهرهاتیک لیتره دا دیت، ده کرا به سهرهاتی برای پینجه م بیست و نه کرا. نهوانه ی باری میژووی رووداوه که یان ززر پی گرینگه ده توانن ههر به بی سهروشوینی برای پینجه م و نهو لاپه ره سپیه و چوار لاپه ره که ی له زه بیاندا هه لیانداوه واز بین.

چونکه نه م به شه ده یوانی به سهرهاتی برای پینجه م بیست و نه بوو. کهوا بوو ده بی نهو دهره تانه ش بیتی به بازدان بخویند ریتته وه له بهر نهوه، به نیوان چند وشه تهقه لیک (-) داندراره.

له وه تاغیکی - نهومی پینجی - خانوو به ره یه کی - جهوت نهزمیدا - که سیک - ناچار کراوه - بچینه وه - کورنکی ناشقه - دل به ره که یان - گرتوو و - ده یه ن تاکوو - له بهر چاوی نهوی - ون کهن - په رده که ی لاداره - به حسره ته وه - تماشای سهر شه قامه که - ده کات - ماشینیک راگیراوه - خه ریکن درگا که ی بکه نه وه - لهو

وہختہ دا - میٹھیک دیت - راست لہ سہر - نہو لاپہرہیہی - نووسہر خہریک بوو
- دہینوسی - دہنیشی - نووسہر میٹھہ کہ - دہگری و دہیخاتہ - نیو نہو لاپہرہیہ -
تاکوو جیق و فیقی دہربینی - میٹھ دہست دہکات بہ - وزہ وز و ہہلبہز و دابہز -
راست لہو رستہ دا - کورہ کہ ہناسہ ہلدہ کیٹھی - خق دہکات - بہ زاریدا -
کورہ کہ وردہ وردہ - دہگوری و - دہبیٹہ میٹھ - لہ کونی - پہنجیرہوہ - دہرباز
دہبی - پینش نہوہی - درگا بکہنہوہ و - سواری کہن - لہو کاتہ دا - کچہ کہ -
ناورپیک - بہرہو - نہومی - پینجی - خانووبہرہ کہ - دہداتسہوہ - خق دہکات -
بہ زاری - کچہ کہ دا - نہویش - وردہ وردہ - دہبیٹہ میٹھ - و ہہر دووک -
ہلدہ فرن - نووسہر - لہوہی - لہ دہست - وزہوز و - ہات و چوی - نہو میٹھہ -
رزگار بووہ - ہناسہیہ کی - ناسوودہی - ہہ لکیٹھا -

نہوانہی - لہو - بازبازینہ - ماندوو بوون - دہلین -

نووسہر - نہجاتی - بووی - باشہ -

شیننی برای شه شه م

دوای نهوهی بو شه شه مین جار، جان کۆت و شالواره سپیه کهی له بهر کرد و نهو ورتهیهی دوویات کردهوه برای شه شه م و هها له شه شه م و پینچرا بو و هختیک نژیکی ده جار نهو هه واله بان پی گه یاند، هه نه بیست و نه بیست.

دۆسته کهی له زینداتینکی ناگریندا چه پس کرابوو. نهو نه لمان زۆری لی نژیک بیۆه و به ته ما بوو نازادی بکات.

ته‌واوی هستی له سهر نه‌وه بوو نه‌کوژرئ. به چوار لادا گولله‌ی ده‌ته‌قاند و
قه‌تاره‌ی دوژمنه‌کانی تیکده‌شکاند و به‌رده‌وام ده‌رژیشه پیشی... .

برای شه‌شهم وه‌ختیک چاوی به‌و سی نوخته‌یه که‌وت، به‌زه‌پیندا هات ده‌بی به
ههر جوژریک بیت نه‌و نوختانه له پیش دهمی خزی لایا، تا‌کوو بزانی له پشت نه‌و
نوختانه‌وه چی لیه؟ به‌کوئ ده‌گات؟ چاره‌نووسی پاشماوه‌ی ژیانی چیه؟

مل ده‌نیته به‌ر ملی نوخته‌که‌ی هه‌وه‌ل. بوی هه‌لناگیرئ و ته‌نانه‌ت ناتوانی تلی پی
بدات. نه‌و جار هه‌تا هیزی ده‌بیت، قه‌وه‌تی لی ده‌دا. جار جار‌یه‌که، به‌حال
ده‌بیزوینی. دیسان نه‌وه‌نده‌ی ده‌توانی دوو نه‌وه‌نده‌ی دیکه‌ش قهرز ده‌کات و به
ههر جوژریک بیت نوخته‌که‌ی هه‌وه‌ل له سهر رینگاکه‌ی لاده‌بات. ده‌مینسته‌وه

دوو نوخته... .

دوای که‌میک که‌سانه‌وه، سهر له‌نوئ ده‌ست ده‌داته نوخته‌ی دووه‌هم. به‌ههر
چهرمه‌سهری و پال پیوه‌نایتیک بیت، نه‌ویش لاده‌با له ترسی نه‌وه‌ی من زوو
نه‌یگه‌می، دیسان مل ده‌نیته به‌ر نوخته‌که‌ی سیه‌هم و نه‌ویش لاده‌با.

چاوی به‌خه‌تیک شینی دوور و درئ
ده‌که‌وی. تا چاوی هه‌ته‌ر ده‌کا ههر نه‌و خه‌ته‌یه و به‌س. باش ده‌زانی تازه به‌کوژتایی
گه‌پشتوو و هه‌چی پی‌ناکری. ناچار یه‌کیک له نوخته‌کان ده‌کاته سهرینی
نه‌رخه‌یانی. کاتیک ده‌گه‌می، نوخته‌ی ناخر داندراوه و گه‌پشتوته‌ کوژتایی و ده‌ه‌تان
نه‌ماوه بۆ چوونه‌وه سهر خه‌ت.

نه‌وانه‌ی کایه‌ی کامپیوتیریان کردیی ده‌لین:

نه‌سووتایی باشه!

شيني خوشکي کي تاقانه

دوای نه‌وهی بۆ چه‌وته‌مین جار، جان کۆت و شالواره سپیه‌که‌ی له‌ بهر کرد و نه‌و ورته‌یه‌ی دوویات کرده‌وه، تاقانه خوشکه‌که‌یان، له ترسان نه‌یده‌زانی روو بکاته کۆی.

روو له‌ بنده‌ن و کینوان رینگایه‌کی گرت و رویشت. نه‌گه‌یشتوو به دارستانیک، فکری ده‌ کرده‌وه: «شایه‌د کچی نیو نه‌فسانه‌یه‌ک بوویست نه‌لعان بچینه‌ نه‌و دارستانه‌وه و له‌ نیو کۆلکه‌ داریک خۆی چه‌شار بدات، دوایی کوره‌ پادشا به‌ خۆی و تاجی و تولانیه‌وه بی‌ن بۆ راو و راوچی داوینی کراسه‌که‌ی بی‌ن، مزگینی بی‌ن بۆ کوره‌ پادشا و به‌و جوړه‌ بگه‌رینه‌وه نیو چیرۆکی‌کی کۆن کوره‌ پادشا له‌ گه‌ل خۆی بیباته‌وه، دوای عیامیکی زۆر وه‌ختایه‌ک مندالان له‌ کووچه‌ و کۆلان شوخی به‌ منداله‌که‌ی بکه‌ن، نه‌ویش بیسته‌وه مالی و له‌ لای دایکی ده‌ست بکاته گریان: «مندالان پی‌م ده‌لین تۆ خالت نبیه»

دایکی بلێ رۆله‌ گیان هه‌ر تۆ خالت هه‌یه، هه‌شت خالی شوخ و شه‌نک پادشا له‌ شکر ده‌نگدا برۆن براکانی بی‌ننه‌وه.

ده‌روا له‌ نیو کۆلکه‌ داره‌که‌دا خۆی ده‌شارینه‌وه و خه‌وی لینه‌که‌وی . . . شوانیک به‌ دارستانه‌که‌دا ده‌روا و داوینی کراسه‌که‌ی ده‌بی، له‌ خویشیان مه‌ری له‌ بیر ده‌چینه‌وه. له‌ دلی خۆیدا ده‌لی: «حه‌ک خودایه‌ له‌ به‌رت مرم نه‌وه په‌ری ئاسمانه‌ و بۆ منی هه‌ژاری ره‌به‌نه‌ مالی ناردۆته‌ خواری له‌ گه‌ل خۆم ده‌بیه‌مه‌وه مالی، ته‌رکی شوانیه‌تی ده‌که‌م . . .»

شوان تیر تماشای کچه‌ نایی و دلشی نایا هه‌لیستینی. خه‌ریکی سازکردنی نان و چا ده‌بی. تا شوان نان و چا ساز ده‌کا و گورک له‌ مه‌ره‌که‌ی ده‌دا و خه‌لک ده‌زانن، ئیسه‌ خۆ ده‌که‌ین به‌ خه‌ونه‌کانی کچه‌دا. هه‌لبه‌ت لی‌ره‌وه‌ دوو که‌وانه‌ی چکۆله‌ داده‌نیم تاکوو بزانی نه‌وه‌ به‌شیک له‌ چیرۆکی‌کی کۆنه‌ له‌ به‌یت بیژنیم بیستوو و شه‌ به‌ وشه‌ی له‌ رووی نه‌واره‌وه‌ نووسراوه‌:

« به‌ سواری نه‌سپینکی بالداره‌وه‌ ده‌رویشت، چاوی به‌ شوانیک که‌وت خه‌ریکی چا ساز کردن بوو، لای شوان لای دا و نان و چایه‌کی باشیان خوارد و دوایه‌ هه‌ستا برۆا.

شوان گوتی: بۆ کوئی؟

کچ گوتی: ده بی بړوم. ریم دور و روژگار کورت. ده نا ناگه مه قه لای جانی بنی جان.

شوان بهو قسه یه هه لبه زیه وه و گوتی: نه تو بان نایی به ته نیا بړوی یان نه گهر ههر ده شړوی ها بړیک له و شته تده می. [شوان نیوی شته که ی له بیر چپوه]
« له رینگ کارت پی ده بی ». له رینگ کاریشی پی بوو.

بړیکیشی هیشته وه بۆ روژی مه بادا.

نه ونده رویشتیو بگاته قه لای جانی بنی جان، له وی رایانگرت. سه روچاو داپوشراویک هات نیو و شوره تی کچه که ی پرسی و رویشته وه.

دوای ماوه یه که هاته وه و له گه ل خوی بر دیه ژووری.

له ویته ئیدی لاقی هیچ که سیک، بی ئیزی بادشای نه و قه لایه نه ده بوو بجیته ژووری. ده بوو منی چیرۆک بیژ راهه ستم، هه تا بۆ خوی دیته ده ری و دوایی بزاتم به سه رهاته که ی به کوئی گه یشتوه.

مینک که به لیم دابو و نه هیلم وه که چیرۆک بیژه کانی دیکه دوای ته و او بوونی به سه رهات کاله م بدری و هیچیشم پی نه بری. وه ختایه که سعایتیک، دوو سعات، سی سعات راهه ستم ههر نه هاته وه، سه روچاو داپوشراو دهستی راداشت به کویدا هاتووم بگه ریمه وه به کویدا هاتووم گه رامه وه.

شوان نان و چای ساز کردبوو به ته مای نه وهی « پهری ئاسمان » له خه وه ستن، شایی له دل ده گه را.

سعایتیک، دوو سعات، سی سعات مه حهل بوو له و خه وهی ههر نه گه راهه و نه گه راهه.

نه وانه ی شه رعیان باش خویندوه ده لین:

شوان ناگای له مه ره کانی بی باشه!

شینی برای حه و ته م

دواى نهوې يو هه شتمين جار، جان، كوت و شالواره سپيڅه كې له بهر كړد ونه و
ورته يې دوويات كړده وه، برى حوتهم گوتى وه ختايه ك هه ده بې بمرى با
بمري.

«س» به ليني دا هه چو نيك بيت، ده بې خو به جان - كه نهو پتي وابوو جاني بني
جانه - بگه يني و دوگمه كې هه لكه نې. تاكوو ناخري بتواني به چاوى خوې نهو بيني
«ليچي له چلمه كې زياتر شوږ بژته وه و همموو دوگمه كاني تر ازاون و گه دوگپيالي
همموو به دهره ون».

نهو نهو وينه يه بوو بهر بهره له زهيني «س» دا شه قلى به ستيوو.
نهو ده يزي كاتي ك دوتواني نهو وينه يه - كه سالهايه را يگرتووه - له نيو خه لكدا بلاو
بكاتووه كه بتواني نهو دوگمه يه هه لكه نې. دهنه كهس باوهر بهو شته ناكات و هه
نهو دهنه يه يه كه م كهس باوهر نه كات.
بهره و جان وهرى كهوت. . .

برى حوتهم په تيكي نه ستوورى هينا، له بن ميچ توندى كړد و هه ليواسى و توند
دايگرت.

پيش نهوې نهو كاره بكات له سهه شوو شه ي په نجيتره كې بهره و رووى دهرى
نيمز اكهى خوې كيشاوه.

بره يكي به هممووى نهو ته فسرانه هات، تا نهوړو له باره ي نيمز اكه يه وه كړد بو بيان
نهو همموو ته فسرته!

تماشايه كې نالقه ي ناسنى بن ميچه كې كړد.

« قهت قهت ناپسى».

دواى به ده ست دوو لوى په ته كې ليك كړده وه، له سهه ي دانيش و ده ستى كړد
به جو لاني.

نارام نارام دههات و دهچوو له حالینکدا کتیبیکی له بهر کک گیرای دهخوینندهوه،
فیتوی لینهدا.

دوای ماوهیه کک ههوهل کس درگای بو ههوهل جار کردهوه و دیتی، وهها پهشو کابوو
باوهری نهدهکرد.

ههه نهوهندهی کهسیک باوهر به رووداوپیک نهکات. ههموو نهوانهه درگاکهیان
کردهوه و دیتیان، باوهریان نهکرد.

ههوهل کس که بیستی باوهری نهکرد. به دوای نهودا ههموو نهوانهه بیستیان،
باوهریان نهکرد.

نهوانه، ههموو پیش نهوه روویان دا که «س» بتوانی دوگمهکهی جان به ههه
جزریک بیست ههلهکنی. چونکه پیش نهوهی «س» بتوانی دوگمهکهی جان
ههلهکنی، جان رویشتهوه بهر ناوینه، دهستیکی به سمیلیدا هیتا، کۆت و شالواره
سپیهکهی له بهر کردهوه و دوگمهکهی داخست و به دهنگیکی بهرز گوتی: «...
ههه کس دهستی لییداوه، ههوت برا و خوشکی نهماوه».

نهوانهه چاوهروانی کۆتایی چیرۆکه کهن دهلین:

نهو ورتهیهی گوتی باشه!

دوای نهوهی ناخرین برای مرد. «س» نهیدهزانی چ بکات. هیتزی نهژنوی نهبوو.

پشتی وهها چهماپۆوه نهیدهتوانی ههستته بی.

ههسته پرۆ.

- چ دهکهی «س» ؟

نه و نيشانه ي پرسياره، گډچانه كهي باپيره گه وره يه تي، له و كاته وه له جيگا
به سته له ك و نه سته مه كه حه واي داوه، تاكوو ئيسنا هر به حه واوه بووه، نه لعان
راست له پيش دهمي له عه رزه كه هه لچه قيوه .
«س» ده ستي ده داتي و پي هه لده ستيته پي و به كوم ه كوم ده روا . . .